

Tıp etiği ve Ahlâkı



Samet
Mengüç

S.19'da

Barış süreci ve üç düzlemi



Ahmet Tulgar

S.3'te

Sırrı Süreyya Önder'in üslubu



İshak Karakaş

S.11'de



Durum
İshak KARAKAŞ



Geçen haftaki sayımıza okurlarımızın gösterdiği ilgi bizi yaptığımız iş konusunda yine çokça cesaretlendirdi. Okurlarımızdan gelen mesajlar da, sokakta yüz yüze sohbetlerimizde söyledikleri de bu açıdan bizim için çok önemli.

Barış ve Demokrasi Partisi Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş'ın gazetemizde ki benimle söyleşisinde yer alan açıklamaları da geçen hafta gündemi meşgul etti. Bu söyleşimin tam da Başbakan Erdoğan ile Irak Kürdistan Federe Devleti Başkanı Barzani'nin Diyarbakır buluşmasına denk gelmesi, Demirtaş'ın açıklamalarının bu doğrultuda da okunmasına yol açtı.

Birkaç sayıdır Kürt siyaseti ve sosyalist çevrelerden önemli şahsiyetler ile art arda söyleşiler yapıyorum. Gerek müzakere süreci konusundaki tartışmalar gerekse Ortadoğu'daki bölgesel gelişmeler bu en yakıcı meseleyi yine gündemin en önemli maddesi olarak muhafaza ediyor.

Bir başka neden ise, Halkın Nabzı'nın bilinçli olarak yurttaş gazeteciliğini ve barış gazeteciliğini tercih etmiş olmasıdır. Ve bugün her milliyetten yurttaşımızın önceliği barıştır.

Bu haftaki sayımızda da bu meseleyi bu kez de BDP Bitlis Milletvekili ve Meclis Çözüm Komisyonu üyesi Hüsamettin Zenderlioğlu ile konuştum. Vekilimizin İstanbul programına gazetemizi ziyareti ve bizimle görüşmesi bizi onurlandırdı.

Zenderlioğlu ile Diyarbakır buluşmasını da detaylıca ele aldık. Yorumları önemlidir.

Neyse ki köşe yazarları yelpazemiz geniş ve renkli ve okurlarımızın ilgisini çekecek birçok farklı konu ve bakış açısı gazetemiz sayfalarında yer buluyor.

Bu haftaki bir diğer söyleşim deneyimli siyasetçilerimizden Edibe Sözen ile oldu. AK Parti yöneticisi ve milletvekili olarak tanınan Sözen, Maltepe belediye başkan aday adaylığını açıklamış durumda. Kendisi ile hem ülkesel hem yerel siyaseti konuştum.

Abonelik konusunu bir kez daha hatırlatıyorum. Bizim için önemlidir.

Haftaya buluşmak üzere.

HALKIN NABZI

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

ANADOLU YAKASI

Sayı: 16

20 Kasım 2013

Çarşamba

www.halkinnabzi.com

Fiyatı: 1 TL



DİYARBAKIR HEPİMİZİN KENTİDİR

Hüsamettin Zenderlioğlu'nun TBMM'deki ve sokaktaki, meydanlardaki siyasi faaliyetlerini takip eden bir kişiyim. Ama onun bu kadar derin ve aynı zamanda dengbejlerin anlatı geleneğine yaslanıyormuşçasına bilgece anlatan, hoşsohbet biri olduğunu bilmiyordum.

S12'de



“Biz AK Partililer hizmet insanıyız”

Edibe Sözen, öncelikle bir iletişimci. Akademik kariyerini sosyoloji ve iletişim alanında yapmış. Akademik bilgisini akademinin kapalı kapılarının ardında tutmayıp önce gazete köşelerine,

sonra da siyaset taşımış. AK Parti'de bir dönem medyadan sorumlu genel başkan yardımcılığı yaptı, Sözen, şimdi de Maltepe'de AK Parti Belediye Başkan adayı.

S4'te



Sarphan UZUNOĞLU

SEÇİMLER, KENTLER VE İNSANLAR

Yerel seçimlerin 'kasvetli' havasına bürünmüş seçimlerde isimler tek tek 'bir adım öne' çıkmaya başladılar bile. 'Resmi' adaylık evresi ortada olmasa da Binali Yıldırım'dan Mustafa Sarıgül'e, yine ve yeniden 'tanıdık' simaların aday olarak kentlerin belleklerine zorla sokulmaya çalışıldığı bir 'seçim' olacağı aşikar.

Tam da bu noktada kendimize sormamız gereken soru şu olsa gerek: Me-sele seçimse, o sokaklar neden denizlere çıktı ve yollar neden bozkırlardan geçti? Hatay'da akan kanın yahut Eskişehir'de bir sokak ortasında delicesine dövülüp sonra da canını teslim eden Ali İsmail Korkmaz'ın hatırası bu ülkede değişimin 'seçimle' geleceğine mi inandırdı bizi?

Forumlar ve Gezi Direnişi, Türkiye'de 'gerçek ve doğrudan' demokrasi anlayışının harika birer 'çıktısı' olarak girdi hayatımıza. Bugün ise yine o forumlar için hiçbir şey söylemeden, hatta forumların sönümlenmesinden yer yer mutlu da olan siyasetçilerin 'yüksek siyasetin' olağanüstü konforuna hemen kendilerini kaptırdıklarını görüyoruz.

Bu bağlamda Alper Taş ve Sırrı Süreyya Önder'in yaptıkları çağrılar bile ya muhatabına ulaşmadı ya da çağrının eylem kadar kuvvetli olduğu varsayılarak çağrının öznelerince yeterince arkasında durulmayan fikirler olarak ortada kaldı. Öyle ya da böyle Gezi'nin 'asli' tabanının CHP'yle arasındaki mesafenin 'kısılgına' bakacak

olursak, değil forumlara zar zor önseçimlere yanaşacakmış gibi görünen bu partinin haline baktığımızda da Gezi Ruhu dediğimiz şeyin liderlerin grup konuşmalarını 'alevlendiren' bir olaylar dizisine indirgendiğini görüyoruz.

Ancak hatırlatmak isteriz ki, Gezi sürecinde sokaklarda olan milyonlarca kişi 'şahısların' değil kitlelerin spontane birlikteliği olarak oradaydılar ve 'kitleler' birlikte hareket ederek 'kendin yap' komünleriyle birlikte Gezi'nin içinde de dışında da yeni yaşam alanları inşa ettiler ve kent kültürünü bir daha silinemeyecek şekilde değiştirerek bu topraklarda neoliberalizme ilk büyük yenilgisini tattırdılar.

Bugünse partilerin başta 'aday gösterme' olmak üzere hiçbir araştırma çalışması yapmadan 'adayların adını

rilirken, öte yandan da partiler hukuyla yitirilen zaman ve partilerin 'ben bilirimci' tavırları, spontane gücü evine geri yollamış, bazı partilerin forumlardaki tavırları da, siyasetteki tavırları da insanların eve dönmeleri konusunda polis şiddeti kadar etkili olmuştur.

HDP'ye oy vereceği ve kampanyasında çalışacağı açıkça söyleyebilen biri olarak benim arzum, kamusal alanların politikliğine yaslanarak forumlar ve 'çapulcular' ile barışan ve buluşan bir HDP'nin ve dahi CHP'nin aday belirleme konusunda sahibine göre kişneyen araştırma şirketlerine değil, bizzat halkın kendisine güvenmeleridir. Ancak bu şekilde, çoktan inancımızı yitirdiğimiz yüksek siyaset sahnesinden inip 'bize peygamber' gibi dokunmasını bekleyeceğimiz bir 'temsilci' tahayyülümüz olduğunu sananlar bizim kuşağımızı anlamakta çok açık zorluk çekmektedirler ve bu zorluk da Gezi sonrası Türkiye'sinde pek de 'anlaşılabilir' bir şey değildir.

Bizim bizle alanlarda olan tüm siyasetçilerden beklentimiz, siyasetçiliklerini bırakıp eylemci kimlikleriyle yerel seçimleri de aşan bir eylemlilik için strateji üretmeleridir. Bu da ancak örneğin Sırrı Süreyya Önder'in değindiği kente ve insanlığa karşı suç işlememiş insanlar gibi çeşitli ortaklaşmalar üzerinde olur ki bu ortaklaşmayı sağlamak yeni sınıfsallık olarak prekaryanın hem vicdani hem ekonomik hem de politik bir hamleyle sokaklara döküldüğü Gezi'de olduğu üzere görünürlüğü olan isimlerin insafına kalmıştır.

Kent hareketi de, 'çapulcular' da sokaklarda olmaya devam edecek. Ancak bizi sandığa 'gururla' taşıyacak şey, üstünde bu ülkenin gördüğü en uzun halayların çekildiği, en özgür marşların söylendiği günlerin ruhunun ta kendisidir. Keza biz yüksek balkonların alçak siyasetinden çok sıkıldık, ve sizin de 'balkon konuşmaları' başta olmak üzere 'balkonlara' alerjiniz olduğunun farkındayız.

**Forumlar ve Gezi
Direnişi, Türkiye'de
'gerçek ve doğrudan'
demokrasi
anlayışının harika
birer 'çıktısı' olarak
girdi hayatımıza.**

ısıtarak' aday göstermeye çalışması, birçok açıdan benim kuşağım için 'ni-hayetinde oyumuzun adresini biliyor olsak da' kırıcı bir şey. İki açıdan kırıcı: Birincisi bu gurur kırıcıdır, keza siyasetin asli özneleri, gözleri çıkanlar, bacakları kırılanlar sözleri bir kez olsun sorulmadan yüksek siyasette piyon dahi olmadıkları konumlarına davet edilmektedirler, ikincisi de cesaret kırıcı olmasıdır ki Başbakan'ı yurtdışında sessiz kalmaya zorlayacak kadar büyük Taksim İşgali, yüzyıllar sonra dahi anılacakken, garip bir şekilde yerel seçim gündemi bu gündemi burjuva basının da emekleriyle ezip geçmiştir.

'Diktatör' çığlıklarıyla uğurlanan ve karşılanan bir lider, basının elinde 'Kürt barışının mimarı' haline geti-



İshak Karakas

T: 90 216 457 46 46

F: +90 216 457 13 12

Bariş süreci ve üç düzlemi

Bariş, bir toplumu, bir coğrafyadaki halkları iyileştirir mi? Savaş hasta ettiğine göre, bariş iyileştirmeli, iyi etmeli, iyi eder, değil mi? Evet, barişin gücü insanları iyi etmeye, iyileştirmeye yeter, barişin gücü budur, bariş bu denli güçlüdür.

Ancak barişin bu potansiyelinin ortaya çıkması, barişin bu gücünün etkimesi için bariş istiyor olmak gerekir. Bariş, iyileşmeyi istiyor gibi istemek gerekir.

Eğer bariş, iyi olan, doğru olan, bize yakışan, bize iyi gelecek olan değil de, bize kazandıracak, bizi kazandıracak, savaşı kazandıracak bir durum olarak istersek, kabullenirsek, pragmatik olarak gerekçelendirirsek, sadece böyle yaparsak, zaten olacak olan da bariş, Immanuel Kant'ın deyimiyle 'ebedi bariş' değil, olsa olsa yine onun deyimiyle 'rezervi olan bir bariş', yani bir tür ateşkes olacaktır.

Bariş, eğer savaşmış ya da savaşa maruz kalmış toplumları, halkları, insanları iyileştirecek, iyileştirici, gerçek bir bariş olacaksa önce şu üç düzlemde kararlı biçimde yol almayı gerektirir: Teknik, tarihi ve ahlaki düzlemlerde.

Teknik olan belki de en kolay yoldur ama tarafların en fazla tartışacağı, çatışacağı ve kurumsal direnç gös-

tereceği yer de burasıdır işte. Ülkeler ve devletler arasındaki savaşların sonunda ya da belli bir aşamasında bu noktaya gelindiğinde ve müzakere ve antlaşma amacıyla masaya oturulduğunda her iki taraf da savaştaki konumu ne olursa olsun en fazla kâr ya da en az zararla kalkmak ister masadan. İç savaşların ardından gelen müzakere süreçlerinde de durum pek farklı değildir. Ama eninde sonunda bir antlaşma imzalanacak, iç savaş durumunda ise sık sık yasal düzenlemelere gidilecektir. İmzalar atılmadan ve gerektiği yerde yasal düzenlemelere gitmeden barişin teknik tesisi mümkün olmaz. İşte bu noktada müzakere kolaylaştırıcı, sorun çözücü ve direnç kırıcı olacak olan tarihi düzlemdeki çabalar olacaktır.

Tarihi düzlemde yapılacak olan, savaş geçmişi boyunca gözden uzak tutulmaya, propaganda, manipülasyon ve sansür ile kaybedilmeye çalışılan hakikatin arayışıdır. Hakikat, diplomasi ya da müzakere masasında, taraflarca adına direnç gösterilen toplum, topluluk ve halklarda adalet duygusunu çağırır. Senelerdir bariş hareketi de, Kürt Siyasal Hareketi de, Türkiye'de Hakikat ve Adalet Komisyonları kurulmasının ve savaşın mağdurları ile yüzleşilmesinin gereğine

işaret etmektedir. Umalım ki, nihayet kısa bir süre önce gündeme gelen Meclis Çözüm Komisyonu, Hakikat ve Adalet Komisyonları'nın zaruretinin anlaşılmasına yol açar ve yüzleşme süreci başlar. Bu sürecin halklara ne kadar iyi geleceği barizdir. Diğer taraftan bu yüzleşme süreci müzakere masasındaki uzlaşma imkânlarını artıracak, siyasi parti ve örgütlerin ve onların liderlerinin elini rahatlatacaktır. Bu da yasal düzenlemelerin ve bu yöndeki taleplerin her iki tarafta da daha çabuk kabul edilmesini, teknik çalışmaların ise kolayca yapılmasını sağlar.

Ancak teknik düzlemde yapılacak olan yasal düzenlemeler yine de sadece pozitif hukuk açısından olacaktır. Oysa tarih gösterir ki, pozitif hukuk, toplumları ve halkları iyileştirmez, sadece insanları kendi yararları doğrultusunda yasalara uymaya çağırır, zorlar. Toplumları ve halkları iyileştirmeye, iyi kılmaya yetmeyen bu yasalar, kolayca yeniden bir tarafın zararına değiştirilebilir, uygulanması engellenebilir, yeni çatışmaların sebebi olabilir ve sağladığı da Kant'ın işaret ettiği gibi sadece 'rezervi olan bir bariş' olarak kalır.

Burada felsefi düzlemin gereği ortaya çıkmaktadır. Pozitif hukuk kadar



Ahmet TULGAR

ve belki de daha öncelikli ve önemli olan ahlaki hukukun devreye gireceği yer burasıdır. Yaptığı 'Ebedi Bariş Üzerine' çalışmasıyla iki asır sonra hâlâ aktüel olan Immanuel Kant'ın 'kategorik imperatif'i burada anahatar olabilir. Kant şöyle diyordu 'kategorik imperatif'i formüle ederken: "Öyle davran ki, senin iradenin davranış kuralı her zaman bir yandan da genel yasamanın ilkesi olarak geçerli olabilsin."

Toplumlarda, halklarda ve tek tek insanlarda barişin iyileştirici etkisini sağlayacak olan işte bu ahlaki ilke olacaktır. Bu ilkenin insanlara içselleşmesi durumunda teknik yasal düzenlemeler artık istekle ve hevesle herkesçe kabul görecektir ve korunacak, yüzleşme süreçlerinde zuhur edecek hakikat ise öğretici ve iyileştirici olacaktır.

Şimdi artık bariş sürecini meydana, meydanlardan evlere taşıma zamanı. Bu üç düzlemde yol alınacaksa eğer. Bariştan sadece teknik bir değişim ve güvenlik sorununun çözümü değil, iyilik de bekleniyorsa.



**ANADOLU YAKASINDA
GÖRÜNÜR OLMAK İÇİN**

**ilan Reklam ve Rezervasyon
hattı için bizi arayınız**

T: 0216 457 46 46

F: 0216 457 13 12

e-mail: halkinnabzi@gmail.com



ABONELİK KARTI

☐ 3 Ay
Yurtiçi 15 ₺
Yurtdışı 15 €

☐ 6 Ay
Yurtiçi 30 ₺
Yurtdışı 30 €

☐ 1 Yıl
Yurtiçi 60 ₺
Yurtdışı 60 €

Adı Soyadı:.....

Adresi:.....

e-mail:.....Tel-GSM:.....

Abonelik bedelini banka hesabına yatırdıktan sonra bilgileri lütfen aşağıda belirtilen posta adresine veya e-mail e gönderiniz.

HALKIN NABZI

Bağlarbaşı Mahallesi 2. İlkokul Cad. No: 39
Cihangir İş Mrk. Kat:2 D:7 Maltepe/İstanbul/Türkiye
T: 90 216 457 46 46 F: 90 216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com

AKBANK Maltepe Şubesi

TL HESABI: Şube Kodu: 0029 Hesap No: 0189926 IBAN:TR 350004600029888000189926
€ HESABI: Şube Kodu: 0029 Hesap No: 0201353 IBAN:TR 880004600029036000201353

**Halkın Nabzi
Gazetesi**

Sürelî Yayın

AHİS Reklam Organizasyon
Prodüksiyon San. Tic. Ltd. Şti.
Adına İmtiyaz Sahibi ve Genel
Yayın Yönetmeni (sorumlu)

İSHAK KARAKAŞ

Editör: Ahmet TULGAR

Görsel Yönetmen
İsmail DOĞAN

Grafik Mizanpaj
Hakan Ayda
YILDIRIM ARAZ

Kurumsal İletişim
Ayşenur AKSÖY

Haber Merkezi
Lale DUMAN

Kültür Sanat
Bedros DAGLIYAN

Spor
Arjen BARIŞ

Hukuk Danışmanı
Av. Uğur KARAKAŞ

Danışma Kurulu
Fehim İŞİK
Samet MENGÜÇ
Fuat TOKAT

Yer: Bağlarbaşı Mh. 2. İlkokul
Cd. No: 39 Cihangir İş Merk.
Kat 2 D:7 Maltepe - İstanbul
Tel: 0216 457 46 46
Fax: 0216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com
Baskı: GÜN MATBAA Beşyol
Mah. Akasya Sk No 23/A
Sefaköy-Küçükçekmece - İST.
Tel: +90 212 426 63 00



İshak Karakaş

“Biz AK Partililer hizmet insanıyız”

Edibe Sözen, öncelikle bir iletişimci. Akademik kariyerini sosyoloji ve iletişim alanında yapmış. Akademik bilgisini akademinin kapalı kapılarının ardında tutmayıp önce gazete köşelerine, sonra da siyaset taşımış. AK Parti’de bir dönem medyadan sorumlu genel başkan yardımcılığı yapan Edibe Sözen, 2007’de AK Parti’den İstanbul milletvekili oldu. Sözen, şimdi de Maltepe’de AK Parti Belediye Başkan adayı.

Belki de bu nedenle kendisine söyleşimiz sırasında profesyonel siyasetin alışkanlık yapıp yapmadığını da sordum:

*Öncelikle hoşgeldiniz
Hoşbulduk.*

Parti Genel Başkanlığı’ndan İlçe başkan aday adaylığına kariyerinizdeki değişimi nasıl yorumluyorsunuz?

Ak Parti’nin siyasi anlayışında hizmet var. Her alanda hizmet için varız. Bizim ilkemiz bu. Tabii partimizin ilkele-ri çerçevesinde ben Merkez Karar Yönetim Kurulu üyesiyim. Milletvekilliği yaptım .İstanbul birinci bölge milletvekili idim. Medya ve tanıtımdan sorumlu Genel Başkan Yardımcılığı görevini üstlendim 2006-2009 yılları arasında ve tabii daha öncesinde de AK Parti ile ilişkim hem ulusal anlamda hem uluslararası anlamda Ak Parti düşüncesini ortaya koyan Ak Parti fikrini kadrolarını,aktörlerini ortaya koyan çalışma-

lar içerisinde bulundum.Ak Parti’nin belediyeçilik anlayışı ki bu başlangıcı 1994’den bu yana olan bir belediyeçilik anlayışdır, yani 94’tür. 94’ten bu yana çeşitli dergilerde,yayın kuruluşlarında,toplantılarda kendi çalışmalarında görev yaptım.Şimdi de yerel yönetim aday adayıyım. Yerel yönetime talip olan bir aday adayıyım.Vizyonumuz belli bizim; vizyonumuz belli, fikrimiz belli, hizmet için varız.

Bu yerelde de olabilir yani, öyle mi?

Yerelde de, genelde de, uluslararası anlamda da, ulusal anlamda da, biz Ak Partililer böylesi bir söylem birliği içerisindeyiz, yani hepimiz hizmet insanıyız. Kendimizi öyle değerlendiriyoruz.Bu yerelde de olur genelde de olur başka bir sivil toplum kuruluşu tarzında da olur, bizim için makam



Edibe Sözen

mevki değil, insanlara yönelik politika üretmek herşey den önemlidir.

Bir de hizmet herhalde?

Hizmet

Bu size partinin tavsiye ettiği bir görev mi? Kendi kişisel tercihiniz mi?

Şimdi biliyorsunuz. Siyaset tek başına tercihlerimizi ortaya koyduğumuz bir alan değil, siyaset sadece birilerinin fikirlerini sadece taşımak değil, bu ikisinin birleşimi. Siyasette sizin bireysel tercihleriniz, bireysel düşünceni, yetenekleriniz hem de aynı zamanda partinin, partinin düşüncesini taşıyabilen bir aktör olabilmeniz, yani bu ikisini birleştiren bir kimliktir, siyasi kimlik, akademik kimlik bireysel olmayı gerektirir. Ama siyasi kimlik aynı zamanda siyasi düşüncenin de bir aktör ol-

mayı gerektirir. O yüzden siyasi kimlik farklıdır. Akademik kimlik farklıdır. Bireysel kimliklerimiz farklıdır. Yani çeşitli kimliklerimiz var. Bu kimliklerimizin içinden biri de siyasi kimliğimiz. Siyasi kimliğim çerçevesinde hem ben böylesi bir göreve talibim hem bu bir demokratik haktır, yerel yönetici aday adayı olmak, hem de parti teşkilatında yani ilçe teşkilatımla görüşmeler yaptıktan sonra almış olduğumu bir karardır.

Neden Maltepe?

Çünkü Maltepe de yaşıyorum. Yaklaşık 6 senedir Maltepeliyim.

Maltepe mi misiniz?

Maltepeliyim Şimdi sosyolojide şöyle bir gerçek var, ben sosyolojide doktora yaptım. Bir şehirde 5 yıl yaşıyorsanız,

oralısınız. Tabii ben İstanbul'un çeşitli yerlerinde yaşadım. Önce Kuzguncuk'ta yaşadım. 8 yaşına kadar, daha sonra Üsküdar'da yaşadım. Bunun yanında Ankara'da yaşadım. Şu anda Gaziantep Üniversitesi'ne gidiyorum, yaklaşık bir buçuk senedir, haftanın belli günlerinde Antep'de yaşıyorum.

Ders mi veriyorsunuz?

Ders veriyorum.

Maltepe için bir projeniz var mı? Bunu açıklayacak mısınız?

Maltepe için projelerimiz tabii ki var. Farklı projelerimiz var. Ama bunları tabiki aday adaylığı sürecinde değil adaylık sürecinde açıklayacağız, diğer arkadaşlarımızın da projeleri var, bunların hepsini masaya yatıracağız, bunla-

rı Ak Partinin projeleri olarak değerlendireceğiz ama bir şehir de öncelikle varolabilmek için dört ayrı kategoriye çok iyi belirlemek lazım; yani dört ayrı başlığı çok iyi belirlemek lazım. Bunlardan bir tanesi siyasi olsun olmasın bir şehri bütün olarak bakabilmek gerekiyo. Maltepe'yi bir bütün olarak bakmamız lazım. Hem fiziki anlamda kentsel alanlar anlamında hem de bu şehirde yaşayan insanlar anlamında bu çerçevede bu şehirde yaşayan bütün insanların hayat kalitelerini arttırmamız gerekiyor. Hayat kalitesi çok önemli. Bugün bir kentin yaşanabilir olduğunu bize gösteren yegane unsur o kentin hayat kalitesidir. Şimdi hayat kalitesi deyince aklımıza güvenlik, eğitim, iskan durumu, insanların eğitim alabilmeleri, var mıdır yok mudur, bu gibi unsurlar yani hayat kalitesini yükseltmek genel yöneticinin birinci göre-



vidir. Tabii en başta güvenli bir şehir olması gerekiyor.

Böyle bir eksiklik var mı?

Avrupa kentsel şartnamesinin birinci maddesi güvenlidir. Bir şehir öncelikle insanlar için güvenli bir yer olacak.

Maltepe güvenli bir yer değil mi?

Hayat kalitesi çerçevesinde değerlendiriyorum. Hayat kalitesi İstanbul'un ilçeleri içerisinde ortalarda yer alan konuma sahip. Biz Maltepe'yi üst soralara çıkarmayı düşünüyoruz hayat kalitesi noktasında. Yerel yöneticinin yapması gereken ikinci husus, bir kentte yaşayan insanlar arası eşitliği sağlamak durumunda. Burada 400.000'in üzerinde bir nüfus var yaşayan. Maltepe'de yaşayan herkes eşittir. Nasıl ki Başbakanımız Türkiye'de yaşayan yetmiş altı milyon eşittir diyorsa yerelde de aynı özelliğe sahip olmamız lazım. Demokrasi açısından bu gerekli, özgürlükler açısından bu gerekli, farklı kimlikleri tanınması açısından bu gerekli, eşitlik sağlayıcı olacağız. Yani insan kayıracı ya da siyasi görüş yada belli bir ideolojiyi ortaya çıkaran bir anlayış değil. Yine Kentsel Şartnameye değineceğim; 2000'li yıllarda başlayan Avrupada bir yeni hareketlenme var.

Diğer başkan aday adayları ve CHP karşısında şansınızı nasıl görüyorsunuz?

Diğer aday adayları ile birlikte çıktık yola. Hepsi partide görev aldılar, Maltepe'ye hizmet etmiş insanlar. Biz kendimizi onlarla yola çıkmış varsayıyoruz.

Partinizin kadın adaylara yaklaşımını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Geçtiğimiz 2009 yerel seçimlerinde şöyle bir kriterimiz oldu. Her üç kişiden biri kadın olacak dendi ve bu doğrultuda meclis üyeliklerinde çok ciddi artışlar yaşandı. Ancak başkan aday adaylıklarında durum farklı. Meclis'te artış olunca genel merkezde de artış yaşandı. Yerelde kadın siyasetçiler artınca merkezde de artacaktır. Partimizin bu konuda 2009'dan beri izlediği politika budur.

Profesyonel siyaset alışkanlık yapar mı?

Bizim partimizin amacı hizmettir. AK Parti aynı zamanda çözüm üreten partidir. Mevcut sorunların çözümü noktasında zaten her şey ortada. Şu ana kadar yapılmamış olan neydi? Kentsel siyasi çözümlerdi. Kentsel sorunların çözümüne yönelikti. Engelliler için çözüm, kadınlar için çözüm, tek başı-

na çocuk büyüten anneler için çözüm, evde oturanların mesleki gelişimi noktasında çözüm. Eğer sorunlara çözüm arıyorsanız ve Türkiye'nin gelişmesi, ilerlemesine katkıda bulunmak istiyorsanız siyasi alan bizler için vazgeçilmez bir alandır. Bizler görev insanıyız.

Size artık akademisyenlik tek başına yetmez diyebilir miyiz?

Ben 20 sene İstanbul Üniversitesi'nde çalıştım. Daha sonra Ankarada bir düşünce kuruluşunda bir sene kadar çalıştım. Şimdi de Gaziantep'te bir vakıf üniversitesinde Hasan Kalyoncu Üniversitesi'nde hem rektör yardımcısı hem öğretim üyesi olarak görev yapıyorum. AK Parti genel merkezinde akademisyen hayli çoktur. Çünkü bizim için fikir üretmek, vizyon geliştirmek, misyonumuzu yeniden değerlendirmek gibi bir çaba var. Bu biraz Yeni Sol'un da özelliğidir. Kalkınma dönemlerinde entelektüeller de siyasi hayata dahil olurlar. Ben Türkiye'nin önemli bir kalkınma sürecinden geçtiğini düşünüyorum. Bu noktada artık herkesin elini taşın altına koyması gerektiğini ve ayrıca Avrupada mesela bu üçüncü yol hareketi olarak ortaya çıktı biliyorsunuz, üçüncü yol hareketinde olduğu gibi entelektüel, düşünen in-

sanlarla siyasetler arasında bir şey vardır, ne diyelim, diyalog vardır.

Bir sosyolog olmanızın size siyasette yararı ne ölçüde?

Sosyolog olmanızın, sosyal bilimlere okumanızın politika üretmekte çok önemli fırsatlar verdiğini düşünüyorum ben. Sosyolog olmak, sosyal psikolog olmak. Çünkü toplumun nabzını çok iyi ölçüyorsunuz, toplumun taleplerini ölçebiliyorsunuz, toplumun ihtiyaçlarını çok iyi ortaya koyabiliyorsunuz. Yani insan merkezli politika üretmede sosyal bilimlerin gerçekten çok önemli bir işlevi var. 1960'larda refah politikaları gündeme geldiğinde öyle politikalar uyguladılar ki işte herhangi bir kurumda yüzlerce, binlerce sosyolog çalıştırdılar, sosyal psikolog istihdam ettiler. Kalkınma noktasında insanlara neler verebiliriz? Medyayı sosyolojik anlamda kullandılar. Mesela bir çocuk dizisi, bütün ülkelere satıldı aynı zamanda bu. Bir Susam Sokağı yapıldı, 60'ların refahını çocuklara da anlatabilmek için. O bakımdan ben anlatabilme, toplumsal gerçeği kavrama noktasında sosyolojinin vazgeçilmez bir alan olduğunu düşünüyorum.

Çok teşekkür ederim.
Ben teşekkür ederim.

Popülizmin dayanılmaz cazibesi...

Son bir aya birçok 'tarihi' gün ve adım sıkıştırdık. Özellikle Başbakan'ın attığı her adım topluma 'tarihi' sıfatıyla servis edildi. Bu tarihi adımlardan biri de kuşkusuz Mesud Barzani'nin Şivan Perwer'le birlikte Diyarbakır'da ağırlanması...

Evet, Cumartesi günü Diyarbakır'da Kürtlerin dertlerine çare olmaya yetecek adımlar atılmadı ama zihinlerdeki bariyerleri kaldıracak birçok sembolik adım atıldı. Öncelikle Başbakan 'Kürdistan' diyerek bir tabuyu yıktı. Şivan Perwer 38 yıl sonra memleketine döndü. Ve Başbakan ilk olarak BDP'li Diyarbakır Belediye'sini ziyaret etti...

Bir an için için 'Barış süreci'nin muhatabının Barzani olduğunu ve barışı Kuzey Irak kürtleriyle yaptığımızı düşünelim. İşte o zaman bu adım gerçekten 'tarihi' olurdu. Oysa biz öncelikle kendi kürt vatandaşlarımızla barışmak durumundayız ve bu barışın muhatabı planlamada Öcalan, uygulamada Kandil ve BDP'dir. Ne var ki Başbakan 'Doğu ve Güneydoğu'da tek partinin hüküm sürmesine izin vermeyeceğiz' sözleriyle bu buluşmayı yerel seçim startına dönüştürdü ve barış umutlarını beslerken çatışmacı bir dil kullanarak, barışacağı muhatabından bir adım daha uzaklaştı.

Ama Başbakan'ın Diyarbakır konuşmasında benim dikkatimi en çok 'kardeşliğe yaptığı vurgu çekti. Öyle ki Başbakan 'demokrasi için kardeşlik' şartını masaya koydu. Temel hak ve özgürlüklerin olmazsa olmaz olduğu, çoğulculuğu esas alan ve evrensel hukuka dayanan ülkelerde öncelik kardeşlik değil demokrasidir. Demokrasiye değil de kardeşliğe vurgu bu nedenle düşündürücüdür.

Siyaset bilimciler, çoğulcu demokrasi ve hukuk devletinin iktidarın gücünü sınırlayacağı korkusunun, iktidarları çoğunluğun değerleri üzerin-

den siyaset yapmaya ittiğini bunun da bizi popülizmin karanlığına çektiğini söylerler. Haksız da sayılmazlar...

Aslında popülizm bizim yeni tanıştığımız bir akım değil. Şu veya bu şekilde çoğunluğun oylarını ya da onayını almak için 'halk ne derse o olur' sloganı ile dine, aileye, ahlaka, etnik kimliğe ilişkin değerleri siyasetin tüketimine sunan popülizmi ve bu siyasetin çatışmacı, dışlayıcı ve ötekileştirici üslubunu benim neslim iyi bilir. Sorunlarımızı, geçmişten bugüne çözmeden, sadece çözermiş gibi yaparak aktarmamızda popülist siyasetin rolü büyüktür.

Popülist siyaset, öncelikle, çoğunluğu kutsar. Sandık demokrasisi ve kamuoyu araştırmalarına dayandırılan çoğunluğun düşünceleri siyasetin ana girdisidir. Ancak bu yetmez. İş politika oluşturma sürecine gelince mutlaka 'halkın iradesini temsil eden ve yansıtan karizmatik bir lider'e ihtiyaç vardır. Bu karizmatik lider, halkın değerlerine sahip çıkan, onları içselleştirmiş ve halkı tüm kötülere karşı koruyan biridir. Kötü, bazan bürokrasidir, bazan zenginlerdir bazan dış güçlerdir bazan gençlerdir. Ama çoğunluktan ayrı düşünen, özgürlük alanının genişletilmesini isteyen, merkezileşmiş gücü tehlikeli bulanlar, her zaman popülist siyasetin hedefindedir. Halkı temsil kapasitesinden yoksun bu kötücül güçlerle mücadele için, sandığın işaret ettiği çoğunluğun mutlak iktidarını temsil eden karizmatik liderin güçlü olması şarttır. Sistem buna göre tasarlanır. Yanlış anlaşılmasın. Halka" odaklanmakla, popülizm arasında büyük fark vardır.

Her siyasi hareket şu veya bu şekilde halkın taleplerine odaklanır. Popülizm bundan farklı olarak çoğunluğu 'halk' olarak tanımlar ve liderin gücünü arttırmaya odaklanır.

Başbakan'ın başlattığı kızılı erkekli öğrenci evleri tartışması sürerken, AK Parti'nin yaptırdığı bir kamuoyu araştırması sonucunu açıklayan Başbakan danışmanının 'halkın yüzde 75'i kızılı erkekli evlere karşı' açıklaması popülist siyasetin en açık örneğidir.

Popülist siyaset 'öteki'ne, kutuplaşmaya, kapalı bir siyaset alanına ve çoğunluğun iradesinin 'kanun' olmasına ihtiyaç duyar. Hazineden geçinen yığınların çokluğu ve ranta dayalı ekonomiden dolayı hızlı çözümlere duyulan ihtiyaç, popülist siyasetin besleyici damarlarıdır. Eğer ülkede kimlik, din, ahlak ve yaşam biçimi eksenli kaygılar hakimse, halk olarak tanımlanan ço-

Siyaset bilimci Canovan, "Populism" adlı kitabında popülizmin liberal anayasal düzen ile demokratik çoğunlukçuluğun dengesinin bozulduğu ortamda yeşerdiğini öne sürer.

Başbakanın Diyarbakır açılımını, kardeşliği demokrasiye öncelemesini, barış sürecine ilişkin birbiriyle çelişen açıklamalarını, toplumun ahlakından kendini sorumlu tutmasını ve diline hakim olan 'ben' vurgusunu eleştirirken konuya popülist siyaset perspektifinden bir bakılım istedim.

Ne yazık ki, sivil toplum güçlenmeden, siyasetin ve örgütlenmenin önündeki engeller kalkmadan, temel hak ve özgürlüklerin sınırlandırılmayacağı



ANAP Eski Genel Başkanı
İktisatçı

Nesrin NAS



ğunluğun adaletinin sağlanması karizmatik liderin ana misyonudur. Bu misyon lideri tartışılmaz kılar ve liderin çelişkilerini görünmez hale getirir. Çünkü her atılan adım liderin çoğunluğun adaletini teslim ettiği 'tarihi' bir adımdır. Nitekim Türkiye uzun süredir Başbakan'ın kişisel öncelikleri, çoğunluğun adaletine atfettiği önem ve duygusal gel gitleriyle yönetiliyor.

fikri olmazsa olmaz kabul edilmeden, özgür ve bağımsız bir medya olmadan popülist siyaseti dengelemek mümkün değildir. Popülist siyaseti dengeleyecek demokratik ortamı oluşturmadığımız sürece bir uçtan diğerine savrulmamız ve sorunlar yumağında kaybolup gitmemiz kaçınılmazdır.



Önder Birol Bıyık

İKİ BAŞBAKAN



Hafta sonu Diyarbakır tarihi bir güne tanıklık etti.

Başbakan Erdoğan'ın daveti üzerine Irak Kürdistan bölgesel yönetimi başkanı Mesut Barzani ve 38 yıldır sürgünde yaşayan dünyaca ünlü Kürt sanatçı Şivan Perwer ilk kez Diyarbakır'a geldi.

Başbakan 10 yıldır ziyaret etmediği Diyarbakır belediyesini ziyaret ederek Belediye başkanı Osman Baydemir ile sıcak kareler verdi.

Eğmeden bükmeden söylemek lazım ki, Barzani ve Perwer'in Diyarbakır ziyaretleri PYD-AKP-BDP arasındaki tüm sorun alanlarına rağmen Türkiye'de barış ikliminin yumuşamasına, çözüm sürecinin yeniden canlanmasına dair umutları bir kez daha tazeledi.

Başbakan Erdoğan'dan epeydir duymadığımız sözler duyduk. Güçlü vurgularla barış ve kardeşlikten söz etti. İnkâr ve asimilasyon devrinin kapandığını belirtti.

Başbakanın konuşmasının en somut bölümü ise ilk kez genel cezaevlerinden boşalacağını, dağdakilerin ineceğini belirten cümleleriydi.

Şüphesiz, uzun süredir toplumsal gerilim ve kutuplaşmanın karanlığına dümen kıran bir Türkiye için bu sözler umut verici...

Başbakanın siyaset tarzı hakikaten ilginç analiz gerektiriyor.

Sanki aynı bedende iki farklı başbakan var.

Barış ve kardeşlik mesajları verirken sizi umutlandıran, ama gerilim ve baskı politikalarına sarıldığı oranda öfkenizi ve geleceğe dair inancınızı yerle yeksan eden bir başbakan...

Bu ikili ve birbirini kesen siyaset anlayışı ülkenin umut ile düş kırıklığı arasında sarkaç gibi sallanıp durmasına yol açıyor.

Eminim ki, yüreği demokrasi ve barıştan yana atan herkes bu ruh hali içinde başbakanın zihin haritasını çözmeye, bir sonraki adımını anlamaya, şu alacakaranlık geçiş sürecinde 'iki başbakan'dan hangisinin Türkiye'nin geleceğine yön vereceğini yorumlamaya çalışıyor.

Oysa politika bu kadar gizemli bir şey değil...

Bu politik mistifikasyonun toplumsal psikolojiye tahrip edici bir etkisi var. Hepimiz 'başbakan ne yapmaya çalışıyor?' sorusuna üç bilinmeyenli denklem gibi kafa patlatıyoruz.

Sözün cazibesi ne denli büyüleyici olursa olsun, ancak hayatta bir karşılığı olduğu oranda sahibine değer kazandırıyor. Siyaset arenasında söylenen her söz, atılan her adım gerçeğin aynasında boy gösterip günah ve sevaplarıyla önünüze çıkıyor.

'Ben yandım siz yanmayın Allah aşkına' sözleriyle Ahmet Kaya'yı gözle-

ri dolarak anarken, Roboski'de katledilen gençlerin katırlara sarılmış cesetlerinin yürek burkan görüntüleri şimşek gibi çakıyor gözlerinizde... Oysa başbakan bir özür bile çok gördü onlara. Hâlâ katliamın tek sanığı, Roboski'de evlatlarını yitiren aileler...

Başbakan "İnkâr, ret ve asimilasyon politikalarına biz son verdik," sözlerini duyduğunuzda "anadilde eğitim diye bir şey yok," diyen başbakanın" öfkeli yüzü birden karşınıza dikiliveriyor.

Başbakan 'Bir yıldır hiç çocuğumuz ölmedi' derken, Gezi sürecinde yaşamını kaybeden gencecik çocukların; Ethem Sarısülük'ün, Bedreddin Cömert'in, Ali İsmail Korkmaz'ın, ekmek almaya giderken gaz fişegiyle başından vurulan ve 6 aydır derin uykulardan uyanamayan küçük Berkin'in gazete sayfalarında kalmış hüznü bakışları gelip yüreğinizin ortasına çörekleniveriyor.

"Yazarlara, şairlere, gazetecilere, sanatçılara, sesiyle, sözüyle gönüller fetih etmiş ozanlara tahammül edemeyenler bölgeye barış getiremezler," derken soğuk hücrelerde ömrünün belki de son demlerini yaşayan hasta tutukluların neden serbest bırakılmadıklarını sormadan edemiyor insan elbet.

Yıllardır cezaevinde yatan milletvekillerini, siyasetçileri; Pozantı cezaevindeki çocuklara tecavüz olayını aydınlattığı için cezaevine gönderilen

gazeteci Zeynep Kuriş'i gönül okşayan bir cümle ile unutmak mümkün olmuyor.

O zaman sormak gerekmiyor mu? Hangisi gerçek?

Öyle sanıyorum ki, bu iki başbakan portresi bugünün dünyasında iç ve dış dinamiklerin zorladığı kaçınılmaz açılım ve demokrasi gerçeği ile başbakanın kalbinde yatan toplum projesinin birbiriyle çatışmasından kaynaklanıyor.

Bu gerilim barış sürecini tıkanma noktasına getirdiği gibi toplumun fay hatlarını da dinamitliyor.

Önümüzdeki süreçte bu iki başbakan'dan biri gidecek, öteki kalacak.

Çözüm sürecinin bütün ayak sürümelere rağmen artık geri dönülemez bir menzile erdiği hakikati, iflas eden Ortadoğu politikası, Türkiye'nin çok kültürlü zengin sosyal bileşimi, toplumun bir arada yaşama arzusu bu tercihi kaçınılmaz olarak başbakanın önüne koyacaktır.

Başbakan da olsanız, hayat kimseye iki yaşam şansı tanımıyor çünkü...

Eğer başbakan son yıllarda bir iktidar tarzı olarak benimsediği otoriter-baskı politikalarında ısrar ederse, bütün bu barış ve kardeşlik görüntüleri sadece seçim yatırımından ibaretse... Türkiye'nin bu gerilimi daha fazla taşıması zor gözüküyor.

“Bu kültüre kulak vermek gerekir”

Adalar Belediyesi Muharrem ayı etkinlikleri kapsamında Pazar günü Büyükaada Atatürk meydanında aşure dağıttı. Ardından aynı alanda halk müziğinin değerli ismi sanatçı Erdal Erzincan'ın konseri ile barış ve kardeşlik duygularına vurgu yapıldı.

Bir taraftan hüznün, bir taraftan coşku

Adalar Belediye Başkanı Dr. Mustafa Farsakoğlu, konser başlamadan şunları söyledi: “Bu kutsal ayda bir taraftan hüznün, bir taraftan coşku yaşıyoruz. Erdal Erzincan da deyişleri ile bu kutsal ayın matem günlerinin sonunda bizleri deyişleri ile mutlu edecek. Böyle günler birbirimizle bir araya gelerek kaynaştığımız, sevinçleri hüznüleri paylaştığımız ve her zaman sevgi ve dostluğu büyüttüğümüz günlerdir.

Muharrem ayı da yalnızca ülkemizde değil, yalnızca belli bir inançtan değil, çok farklı inançlardan insanlarımız için oldukça önemli ve anlamlı bir aydır. Değerli dostumuz Erdal Erzincan'a

bu anlamlı ayda, bu güzel konseri vereceği için hepiniz adına çok teşekkür ediyorum.”

Sanatçı Erdal Erzincan konserde yalnızca türkülerıyla dinleyenleri hayran bırakmakla kalmadı, verdiği meşajlarla bol bol alkış aldı.

“Bu saz bizi bir araya getiriyor”

Erdal Erzincan: Alkışlarınızı aşıkla-rımıza, ozanlarımıza kabul ediyorum. Onların ışığında biz burada toplanıyoruz. Onun da kaynağı, bu saz. Bu saz bizi bir araya getiriyor. Ben bu toprakların en büyük müşsidinin bağlama olduğunu düşünüyorum. Hepimizi, bütün farklılıklarımızla bir araya getiren bu üç telli saz. Onun kıymetini iyi bilmeliyiz. Bu sadece bir enstrüman değil, kocaman bir edebiyatı, kocaman bir kültürü binlerce yıllık Anadolu gerçeğini tüm çıplaklığıyla bizim elimize, yaşamımıza getiriyor.

Bu kültüre kulak vermek gerekir. Bugün ülkemizde yaşanan tüm sorunları da bu ışıkla çözebiliriz. Bu gün burada çok anlamlı bir etkinlik yapılıyor. Alevi geleneğinde çok önemli yeri



olan bu kutsal ayda, böyle bir meydan-da bu güzelliği yaşattığı için Belediye Başkanı'mıza çok teşekkür ediyorum. Ülkemizde, tüm inançlar, tüm farklı kültürler bu güne kadar rahatça nefes almış, bir arada yaşamıştır. Bu günden sonra da yaşayacaktır. Ancak, günümüzde birlik beraberlik adına çok doğru şeyler yapılmadığını görüyoruz. Gündeme taşınan cami-cem evi gibi projelerin, birlik ve beraberliğe değil,

yok sayıp entegre etmeye yönelik olduğunu düşünüyorum. Tüm inançların ibadet yerleri birbirinden farklı olarak bir arada yaşamalıdır. Biz kendi doğallığı içinde her ibadet mekanının yaşatılmasını, var olmasını zenginliğimiz olarak görüyoruz. Tüm inanç ve kültürleri bir birine benzetme çabası, tek inanç ve kültüre gidiştir. Hepsinin aynı özenle ayrı ayrı yaşatılmasına destek vermek gerekir.



Ali Kılıç Sinoplular Derneğini ziyaret etti

İstanbul – Maltepe Başbüyük Mahallesi'nde Sinoplular Derneği tarafından 17. Helva gecesi düzenlendi. Düzenlenen organizasyona binlerce Maltepe'nin yanı sıra siyasi parti temsilcileri ve Maltepe Belediye Başkan Aday Adayları da katıldı.

Sinoplular Derneği tarafından düzenlenen 17. Helva Gecesi'nde konuşan Ali Kılıç Deniz Feneri e.V ve bu davayı Türkiye gündemine taşıyan CHP Yurtdışı Örgütlenme Koordinatörü ve Maltepe Belediye Başkan A. Adayı Ali Kılıç Deniz Fenerini nasıl açığa çıkaracağını anlattı, Sinoplular tarafında alkışlarla karşılandı.

Türkiye'nin her zamankinden daha fazla birlik ve beraberliğe ihtiyacı olduğunu vurgulayan Kılıç coşku ve ilgiyle takip edilen konuşmasında, “Kars'tan Edirne'ye Antalya'dan Sinop'a kadar birlik ve beraberliğimizi pekiştirerek, 30 Mart Sabahı hakça, onurluca ve insanca bir düzen için zaferin türküsünü hep beraber söyleyeceğiz” dedi.

Engin Özkan siyaset değil proje konuşuyor!



Maltepe'nin CHP Belediye Başkan Aday Adayı Makine Mühendisi Engin Özkan Maltepelilerle buluşmaya, toplantılar yapmaya devam ediyor. Çalışmalarını oldukça sakın sürdüren Engin Özkan, toplantılardaki üslubuyla, alçakgönüllüğüyle, bilgisiyle sempati toplamaya devam ediyor. 35 yaşında olmasına rağmen siyaset, sanat, tarih ve ekonomi bilgisi dikkat çeken Engin Özkan, toplantılarda katılımcıların sorduğu en zor soruları bile içtenlikle rahatça cevaplıyor. Ekonomi mastırı yapmış olması, sivil toplum kuruluşlarında yöneticilik yapması ve mühendis olması Özkan'a çok avantaj kazandırıyor.

Maltepe'nin çocuğu olduğunu, Maltepe'nin güzelliklerini ve eksiklerini bildiğini ve buna dair çok iyi bir ekip tarafından projeler ürettiklerini söyleyen Engin Özkan, toplantılarında profesyonel sunumlar yapıyor.

İlköğretim, lise ve yüksek lisansı Maltepe'de tamamlamış, 25 yıldır aynı mahallede yaşadığını söyleyen Özkan, çok değişik siyasi ve kültürel çevreden arkadaşları olduğunu, parti gözetmeksizin hepsinin heyecan içinde CHP içindeki yarışı takip ettiğini belirtiyor. Aday olarak atanması durumunda %75'i, 45 yaş altı nüfusa sahip olan Maltepe'nin kendisine, yani “Maltepe'nin Çocuğu”na sahip çıkacaklarına inanıyor.

Ataşehir Belediyesi ‘afet bilinci eğitimi’



Ataşehir Belediyesi tarafından başlatılan “temel afet bilinci” eğitim çalışmaları... Geçen haftanın devamı;

Eğitimler şu an ne aşamada, çocuklara verilen eğitimler nasıl?

Bu çalışmalarda en iyi sonucu çocuklardan alıyoruz. Çocuklar yetişkinlerle aynı umarsızlığa sahip değil. Çocuklar her şeye ilgiyle bakıyor. Çocuklar bu tarz bilgileri alınca yetişkinliklerinde de ilgilerini devam ettiriyorlar. Yetişkinlerin eğitimleri de çok önemli ancak asıl umudumuz çocuklar. 99 sonrası doğan çocuklarda bu konuda ilgi çok daha fazla.

Bizi veliler arıyor ve siz bu çocuklara ne anlatıyorsunuz diye soruyorlar. Çünkü çocuklar babasına arabada emniyet kemeri taktırmak için kafasının etini yiyormuş. Çünkü biz onlara anlatırken ailenizi siz uyuracak siz koruyacaksınız bilincini de veriyoruz. Çocukların gözünde AKUT’çu abilerinin bir kahraman imajı var. Bu imajla bu çocuklara doğru bilgiler verilince çocuklar çok güzel sahipleniyor. Çocuk eve gidince tehlike analizi yapıyor. Tehlike avı çalışmamızda çocuklar evdeki tehlikeleri yazıyor, ailesine imzalatıp okula getiriyor. Evdeki tehlikeleri gördük biz bunları değiştireceğiz diye. 6 ay 1 yıl içerisinde tehlikeleri çözererek tekrar raporlarını sunuyorlar. Biz bunları site yöneticileriyle anlaşarak yapamayız masraf çıkabilir diye pek istenmiyor. Ama bunu çocuklar çok güzel sağlıyor.

Şu anda yetişkinlere yönelik eğiti-

me ara verildi ve liselerde eğitim vermeye başlıyoruz. Geçen sene özel ve kamu olmak üzere Ataşehir’deki tüm 42 ilköğretim okulunda yaklaşık 10 bine yakın öğrenciye ulaştık. Ama sadece afet ve deprem eğitimi değil aynı zamanda çevre bilinci eğitimi de verdik. Bu sene eğitimlere liselerden başlıyoruz. Ama bu verdiğimiz eğitimler hiç bitmeyecek. Türkiye’deki özel ve kamu kurumlarında, Birleşmiş Milletler’de, Pakistan, Bangladeş, Hindistan, Vietnam, Kamboçya, Çin, Rusya’da biz operasyonlar yapıp eğitimler veriyoruz. Bütün bu sorumluluklarımıza ek olarak yaşadığımız coğrafyanın da hakkını veriyoruz. Türkiye’de 32 ilde eğitimlere devam ediyoruz.

Ani bir deprem veya diğer afet durumlarında Ataşehir özelinde kurumların koordinasyon ağı şu anda yeterli mi?

Türkiye’deki en büyük problem koordinasyon yani kurumları bir arada çalıştırabilmektir. En son Van depreminde de gördük. İlk birkaç gün koordinasyonsuzluk oldu. Nerenin ne yardımına ihtiyacı var, yardıma ihtiyaç var mı emin olunamadı.

Ataşehir özelinde bakarsak; Ataşehir’den ana arterler geçiyor ve Ataşehir’de konut sayısı artıyor yeni nüfus geliyor. Finans merkezi, banka genel müdürlükleri, AVM’ler yapılıyor. Bu aşamada Ataşehir’de nasıl hareket

edeceksiniz. Ataşehir Afet Bilgi Sistemi (ABİS) sistemi çok iyi bir sistem fakat dünyanın en iyi koordinasyon sistemini kursanız dahi oluşacak bu trafikte nasıl hareket edeceksiniz.

Kentlere insanların böyle durumlarda kalabilecekleri boş alanlar, parklar gerekiyor. Yoksa deprem sonrasında binadan sağ salım çıktınız ancak altında durup oturmanız güvenli değil. Bina yüksekliğinin 1.5 katı uzaklıkta olmanız gerekiyor. Binanın boyu 10 metre ise sizin minimum uzak dur-

“Asıl umudumuz çocuklar”

manız gereken mesafe 15 metredir.

Bilgi toplama kapasitesi geliyor, müdahale kapasitesi de iyi derecede arttı. Ancak bunlar bir arada yapılabilecek mi bu sorun. İstanbul’un afet kapasitesi nedir? Bunu İstanbul’un kaynaklarıyla planlarsanız doğru olmaz. Bunu Dünya Bankası’na da eleştiri olarak söyledik. Şu kadar kaynak verdik, bunu alın İstanbul’da afet ekipleri oluşturun dendi. İstanbul’u kurtaracak Bursa, İzmit, Çanakkale, Ankaradır. Bunu söylediğimizde şaşkınlıkla. Eşit kaplar hesabı yapılmalı. Türkiye’nin %90’ı deprem bölgesi. 99 yılına göre karşılaştırdığımızda çok iyi durumdayız. Şimdi çok iyi modern cihazlar, araçlar var. Ancak kurtarma başlığı bütün afet yönetimi çatısı içerisinde ancak %5 e takabül ediyor ve son çaredir. Yapı stoku gerçekten elden geçirilmeli ve eski güvensiz yapılar yıkılıp yenisi yapılmalı.

Afetlere karşı risk algısı üzerine toplumumuzun bakış açısı nedir? (Cevap: Dr. Çağlar Akgüngör)

13 yıldır risk ve afet üzerine çalışıyorum. Bu konularda master ve doktoramı yurt dışında tamamlayarak geldiğimde, Türkiye’de yüksek öğrenim kurumları düzeyinde çok büyük bir ilgi olmadığını gördüm. Bu alanda çalışan bir laboratuvar veya bilimsel bir merkez kurmayı üniversiteler pek düşünmüyorlardı.

Bir şansım AKUT üyesi olmaktı. Bu araştırmaları, AKUT çatısı altında yapabileceğimizi düşündük. Temel kaygımız; toplumu doğru şekilde bilgilendirmek ve yurttaşların davranış değişikliğini sağlayabilmek. Afet konusunda bir yanılsıma var. Afet,

dünyanın en büyük devletlerinin dahi gücünü aşabilen veya çok zorlayabilen bir olaydır. ABD’de bile olabiliyor. Bunun altında yatan temel; sadece ekonomik güç değil, o toplumun afetle ilgili ne kadar alakalı olduğu ve o afete karşı önlem almayı ne ölçüde benimsediği, ne ölçüde gündelik yaşamına soktuğuyla alakalıdır. Afetle mücadele konusu, gelişmiş ülkelerde bize göre daha eskiden beri ele alınan bir konu, biraz daha akılcı bakılıyor. Onlar biraz daha ileride, biz biraz daha yolun başındayız.

Biz burada özellikle Sosyal Bilimler perspektifinden risk ve afet üzerine çalışmalar yapmayı hedefliyoruz. Toplumlarda afeti bir mühendislik sorunu gibi algılama alışkanlığı var. Mesela depreme çözüm olarak sadece iyi kalite beton kullanmak çözümdür algısı var. Bu sadece bir aşamadır. Madem böyle yaparak depremden korunabilecektik neden yapmadık sorusunun cevabı, mühendislik çalışmalarıyla bulunamaz. Ancak sosyoloji, psikoloji, siyaset, hukuk ve ekonomi çerçevesinden bakılarak anlaşılabilir.

Mesela insanlar hangi koşulların sonucu olarak yapı kanununa uymuyorlar, neden elverişli olmayan yerlerde yerleşime gidiyorlar?

Bilgilendirdiğiniz halde neden insanlarda davranış değişikliği olmuyor gibi sorular var. Bu sorulara Türkiye’de henüz sistemli şekilde cevap aranmadı. Bizim de hedefimiz üniversitelerde çalışan meslektaşlarımızla birlikte bu araştırmaları gerçekleştirmek.

Nasuh Mahruki: “Afet ve Acil Durum öncesine yatırım yapan toplumlar afetleri en az zararla atlatan toplumlardır.”

Afetlere karşı bilinçlenme bireyde başlar, aileye ve topluma yayılır, yayılma ve bilinçlenme süreci süreklilik arz etmelidir.

Türkiye’de Afet ve Acil Durum Yönetimi konularında sıkça rastladığımız sorunların başında bireylerin konuya olan duyarsızlıkları ve kurumların eşgüdüm içerisinde çalışamamaları gelmektedir. Kurumlar arasında ortak kapasite oluşturma sıkıntılarını da eklediğimizde kurumlar arasındaki koordinasyon maalesef tam olarak sağlanamamaktadır.

Sırrı Süreyya Önder'in üslubu



İshak KARAKAŞ

Birkaç akşamdır yine televizyonlarda Halkların Demokratik Partisi İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı aday adaylığını açıklayan İstanbul milletvekili Sırrı Süreyya Önder'i izliyorum. Sırrı Süreyya Önder'in nevi şahsına münhasır biri olması, farklı üslubu, kutuplaşmanın en sert olduğu konuları bile elden geldiğince kimseyi kırmadan dökmeden anlatabilmesi onu televizyon tartışma ve söyleşi programlarının tercih ettiği, rating sağlayan bir konuk haline getiriyor. Bu iyi bir şey, senelerdir ve hâlâ da devletçi, milliyetçi ve hamasi propagandanın etkisi altında kalan televizyon seyircisinin barış ve özgürlükten böylesine sami-

mi biçimde bahseden, modern siyasi kuram ve fikirleri geleneksel anlatım biçimleri ve halk deyimleriyle ifade eden bir siyasetçi ile karşılaşması çok önemli.

Kürtler'in barış, onurlu bir barış mücadelesinde Sırrı Süreyya Önder çok kritik bir işlev edinmiş durumda, Kürtler'in talep ve özlemlerini Türkler'in yüreklerine tercüme ediyor.

Sırrı Süreyya Önder'i farklı kılan üslubu ilk bakışta popülizm olarak tanımlanabilir. Evet, Sırrı Süreyya Önder televizyon tartışmaları ve kamuoyuna açık siyasi etkinliklerde biçimsel olarak popülist yöntemler kullanıyor olabilir, ama onun popülizmi

içerik açısından farklı. Biçimsel popülizmi onun içeriğini hamasi ve sığ bir hale getirmiyor. Tam tersine onun başarısı çok derin ve kritik meseleleri popülist söylemlerle geniş kitlelerin gündemine taşması.

Düzen partilerinin mensupları, vekil ve yöneticileri en sığ, en hamasi, popülist klişeleri çok yeni meselelermiş gibi sunarak siyaseti dar bir alana, düzenin ve devletin belirlediği alana hapsederken, Sırrı Süreyya Önder, sosyalist siyasetin ve Kürt Siyasal Hareketi'nin saptama ve görüşlerini popülist biçimlerle ifade ederek Türkiye siyasetinin sınırlarını genişletiyor.

Katıldığı son televizyon programlarından birinde HDP İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan Aday Adayı Sırrı Süreyya Önder, kazanmanın değil bir araya gelmenin önemine dikkat çekti.

Ben de bunun çok önemli olduğunu düşünüyorum.

Hatta bu şimdiden başladı bile.

Bu bir araya gelişler başladı bile.

Böylesine bir kutuplaşmanın düzen partileri tarafından bilinçli biçimde işlendiği bir dönemde Sırrı Süreyya Önder gibi adaylar ve HDP gibi partiler farklı kesimleri bir araya getirecektir.

Kadir Topbaş Maltepe'deydi



İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş, Zümrütevler'de bir okul açılışı yaptıktan Maltepe'deki AK Parti belediye başkan aday adayları ile bir araya geldi.

Salı günü öğleden sonra Maltepe, Zümrütevler'e gelen Kadir Topbaş, açılışın ardından Genel Yayın Yönetmenimiz İshak Karakaş ile kısa bir görüşme yaptı ve gazetemizi inceledikten sonra kendisine söyleşi yapma sözü verdi.

Kadir Topbaş, iki dönemdir İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olduğunu, Başbakan kendisine görev verirse bu görevi yine yerine getireceğini söylerken, Maltepe'nin trafik sorununu da ancak kendilerinin çözebileceğini ifade etti.

6. Çınardibi Dayanışma Şenliği

Umut ile, Seveda ile, Düş ile

(Abdal) Haluk Tolga İlhan

Hakan Yeşilyurt

Hasan Ali

Nurettin Güleç

Sezai Sarıoğlu

Ercan Agiri

23 Kasım
2013 Cumartesi
19:00-24:00

Özer Dügün Salonu
(Ümraniye)

Elmalıkent Mahallesi,
Şehir Serdar Eyüboğlu Caddesi, No:7,
Ümraniye/İstanbul
Telefon : 0530 172 15 40

“Her şey örgütlülüğükten geçer”

Hüsamettin Zenderlioğlu’nu geçen haftasonu gazetemizin yazıhanesinde ağırladım. Onun TBMM’deki ve sokaktaki, meydanlardaki siyasi faaliyetlerini takip eden bir kişiyim. Ama onun bu kadar derin ve aynı zamanda sanki dengbejlerin anlatı geleneğine yaslanıyormuşçasına bilgece anlatan, hoşsohbet biri olduğunu bilmiyordum.

Hüsamettin Zenderlioğlu ile buluşmamız Diyarbakır’da Başbakan Erdoğan ve Irak Kürt Federe Devleti Başkanı Barzani’nin bir araya geldiği ve Şivan’ın onlara katılımının yoğun olarak tartışıldığı haftasonuna denk geldi. Zenderlioğlu’nun bu konulara ilişkin açıklamalarındaki akıllı selimin kayda geçmesini isterim:



Hüsamettin Zenderlioğlu

Amed’deki Barzani Erdoğan buluşmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Şimdi tabii ki sürece baktığımızda, süreci değerlendirdiğimizde, Amed öteden beri misafirperver olan bir kenttir. Kendi tarihinde de bu defalarca kanıtlanmıştır. Biz Şivan Perwer’in 37 yıl sonra İsmail Aygün olarak gelmesini içimize sindirmiyoruz.

Şivan Perwer’in ismi İsmail Aygün müdür?

Aygün’dür evet, İsmail Aygün’dür. Ama 37 yıl önce Şivan Perwer olarak gitti Avrupa’ya. 37 yıl sürgünde kaldı, şu veya bu şekilde. Belki de öyleydi, biz farkına varmamışız. Çünkü Şivan Perwer türkülerıyla, şarkılarıyla bir Kürtlük hissettiriyordu kendisinde ve Kürtlük’ü yayıyordu yani.

Burada ben de bir itirafta bulunayım. Benim Şivan Perwer olarak tanıdığım, sizin İsmail diye tabir ettiğiniz insanla, ben ulusal kimliğimi onunla tanıdım. Samimi bir itiraftır bu. Yani biz onun şarkılarını türkülerini dinleyerek ulusal bilinç edindik, Şivan,

Cigerxwin’un şarkılarını, şiirlerini türküye dönüştürerek bize verdi. Ben Şivan’ı öyle, 37 yıl sonra öyle göreceğimi veyahut da öyle teslim olacağımı hiç düşünmüyordum. İyi ki söylediniz.

Yani düşünebiliyor musun? Akılma geldikçe dünkü manzara, insanın ruhunu acıtiyordu yani. Gerçekten ruhunu acıtiyordu, sanki onun için nesirler düzüyordu, şiir tarzında yakarıta bulunuyordu Tayyip Erdoğan için. Hiç gerek yoktu yani. Bir Şivan Perwer olarak biz dönüşünü alkışlayabilirdik. Defalarca arkadaşlarımız, halkımız onu Diyarbakır Meydanı’na, Newroz’larda davet etmiştir. Sayın Barzani’yi de davet etmiştir. Sayın Barzani’nin gelişinden biz kıvanç duyduk. Gurur duyduk ama böylesi bir şeyi biz ondan beklemiyorduk. Sadece Tayyip Erdoğan’a yönelik konuşmaları çok abartılı olarak ben gördüm. Özellikle Rojava için, Rojava’da binlerce şehit verildiği halde, o binlerce şehidin kemiklerini Diyarbakır’da sızlattırdı söylemleriyle. Yani beklenen şey değildi. Özellikle Şivan Perwer artık Şivan

Perwer demekten çok İsmail Aygündenmeli, artık kendisine bir partinin misyonunu, kendine öyle bir misyon biçti. Kim olduğunu, o partiyle özdeşleştirerek söylemlerde bulundu. Mücadelesine gölge düşürdü.

Şivan’ın gelişi veyahut da bu konuşması özellikle Kürt gençlerinin tepkisine yol açtı. Bu konuda ne söyleyeceksiniz?

Ya tabii ki, şimdi birçok insanımız Şivan’ın bu şarkılarıyla türkülerıyla aydınlandı, yani bunu inkar etmiyoruz. 1975-76 yıllarında, 74-75 yıllarında sanıyorsam ilk konserini Ankara’da vermişti. O konser çok müthiş bir konserdi. Müthiş bir etki yaratmıştı üniversite gençliği üzerinde. Bütün Cigerxwin’un şiirlerini bestelemişti. Bu tabii ki sevindirici idi, uyandırıcı idi, yapıcı idi. En azından bu yapıcılığı, en azından bu çekilen acıların nasıl dindirilebileceği bence bir ilaç gibi tedavi ediyordu bizim ruhumuzu. Ama ne yazık ki, 2013’ün Diyarbakır çıkarılması çok da yerinde değildi. Tabii ki

Diyarbakır hepimizin kentidir, kendi eviydi. Kendi evine yakışanı yapması gerekirdi ama yapmadı. Ola ki gençlik ona kızmış, olabilir mi? Gençlik ona ne kadar kızsın da belki yarın öbür gün düğünlerde, şurada burada türkü şarkı, solistlik de yapabilir yani.

Ben Güney Kürdistan’da güzel bir şeye şahit oldum. O da peşmergelerin döneminde falan yani 80’li yıllarda. Dediler ki, bir peşmerge yaralanıyor. “İşte narkoz var mı?” Demişler ki “ilaç yoktur”. Ameliyat olacak. Demiş “Bana Şivan’ın parçasını söyleyin, beni ameliyat edin.” Yani Şivan o kadar etkiliydi Kürtler arasında. Ama geline nokta bence, bir şey demek istemiyorum.

Hakkaten biz onu doğru biliyorduk, yani onun bir 1986-87’lerden sonra içinin boşaldığını, birçok yönüyle bazı şarkıları türkülerini para ettiği için söylüyordu, artık Cigerxwin’i söyleme cesareti bulamadı çünkü ona para getirmiyordu, önünü kesiyordu. Bu çok güzel bir olay olmadı, hoş bir olay olmadı. Keşke gelmeseydi.



İshak Karakaş

Rojava Kürtler arasında bir yol ayrımı mı ve niçin statü yanlısı Kürtler Rojava'dan rahatsız?

Bir kere Kürtlüğünü inkâr edenler rahatsızdır. Yani Kürtlük, Orta Doğu'da onlara göre baş belasıdır. O vesileyle hasım oluyor. Çünkü çıkarları zedeleniyor. O çıkarların doğrultusunda istedikleri ortamlara girip çıkamıyorlar. İsteseler istemeseler bazı yerlerde onlara karşı bir set olarak çıkıyor. O vesileyle. Oysa ki Rojava Kürt halkının emeğiyle, alın teriyle, kanıyla, yüreğiyle ortaya koyarak yaratmış olduğu bir statüdür. Rojava Kürt halkı için de namustur, şereftir, yani bunun Kürtler için en büyük şeref neyse adı odur. Burada söylemek istediğimiz şu, gerçekten Rojava büyük bir devrimdir. Dört parça dahilindeki bizler artık statüsüz yaşamak istemiyoruz. Mutlaka bir adımız olacak. Onun için özellikle Ulusal Kongre'nin düzenlenmesi, bu dört parçanın birbirine birleştirilmesi, tek bir ses, tek bir renk olarak ortaya çıkmaktır. Tabii ki burada...

Niye erteleniyor bu kongre?

Yani sanki Rojava onlar için bir engel. Çünkü Rojava bir alternatif. Rojava Orta Doğu'da bir model. Yeni bir model, yeni bir ses, yeni bir renk. Kürtler açısından da, Türkler açısından da, Araplar açısından da, Farslar açısından da. Çünkü Rojava'daki devrim, Orta Doğu'nun devrimini tetikler bir devrim olacaktır. Sayın Abdullah Öcalan'ın, dediği "Orta Doğu'da bir konfederasyonun embriyonik alt yapısıdır." Çünkü, dikkat edin geçen gün ilanlarına baktığımızda 82 tane üye seçilmiş. Bu 82 üyenin içinde, 13 tane üye yönetici, yönlendirici. Yani onlara "hükümet" diyebilirsiniz, "geçici hükümet" diyebilirsiniz, "yürütme" diyebilirsiniz, üst devre diye "yürütme" de diyebilirsiniz. Ya adını ne koyarsanız koyun, orada bir embriyo var, gelişiyor, dönüşüyor, katmanlar her gün çoğalıyor. Düşünebiliyor musunuz, Ermeni'si, Süryani'si, Arap'ı, Acem'i, diğer kesimleri, az da olsa Türkmenler'in de katıldığı bir çerçevenin katıldığı bir kesim diyoruz. Burada herkes

kendi deyimiyle, kendi tohumuyla, kendi mezhebiyle, kendi diniyle, kendi kültürüyle, kendi diniyle, kendini orada ifade etmekten hiç çekinmiyor, ifade buluyor. Bu çok önemli.

Peki bundan Sayın Barzani niye rahatsız?

Tabii ki şimdi, Sayın Barzani'nin görüş bakış açısı çok farklı. Kendisi de biliyor yani bu saatten sonra Güney Kürdistan'da bu yönetim anlayışıyla dünyaya entegre olmak çok zor bir iştir yani. Herkes kendini yenilemeli.

İran demişken, İran'ın son dönemlerdeki Kürtler'e olan bu tavırlarını neye bağlıyorsunuz? Yani Kürtler'in idam edilmesi orada...

İran daha önce bu şeyleri 6-7 ay durdurmuştu. Herkes kendi Kürt'ünün üzerinden bir pazarlık yürütüyordu. Doğu Kürdistan'daki Kürtler'in gelişmesi biraz onları ürkütüyordu. Yani şimdi dünyanın hiçbir yerinde şu anda günde 20 kişi idam edilmiyor. Devrimcileri idam ediyor, Azeriler'i idam ediyor, Kürtler'i idam ediyor. Yani farklı görüşte olanları da idam ediyor

ve dünya suskun, yeterince tepki göstermiyor. Yani burada tepki gösterilmemesini biz yadırgıyoruz. Niye tepki gösterilmiyor? En azından Avrupa bu konuda tepkisini göstermeli ama bakıyoruz ki karşılıklı çıkarlar doğrultusunda bazı çıkarlar hepsinin gözünü boyamış gibi geliyor bana. İşte Amerika kendisini geri çekti. Avrupa ha keza öyle. Bütün imaj biz ne kadar petrol alabiliriz, ne kadar satabiliriz, yani deyim yerindeyse bir petrol savaşının sonucu gibi bir şey değerlendiriliyor. İnsanlığa yakışmayan, insanlığa aykırı olan bir strateji geliştirmeye çalışılıyor. Bu kabul edilecek bir strateji değildir.

Sizin Barış ve Demokrasi Partisi olarak buna tepkiniz olacak mı?

Tabii ki bizim sadece Kürdistan'da değil, dünyanın neresinde olursa olsun insanlığa yönelik bir hakarete, mağdurlara önelik bir baskıya, bir şiddet uygulamasına biz karşıyız. Ama en çok bizim bölgemizdir, en çok bizim parçamızdır. Yüreğimizi parçalıyor yani biz bugün Kürtler olarak yüreğimiz dört parçadadır. Bir yüreğimizin bir parçası

Doğu Kürdistan'dadır, bir parçası Güney Kürdistan'dadır, bir parçası Rojava'dadır, bir parçası da bak buradadır, yani Kuzeydedir. Bu açıdan yüreğimiz yanıyor. Bizim o genç insanlarımızı böyle asmaları, gözlerimizin önünde erimeleri, zindanda onları boğmalar. Elbette ki biz rahatsızlık duyuyoruz. Bunu zaman zaman kamuoyuyla da paylaşıyoruz. Zaman zaman basın yoluyla bunları protesto ediyoruz. İnsanlıkla hiçbir bağdaşacak yanları yoktur. Velhasıl her fırsatta da dile getirmeye çalışıyoruz. Çalışmalıyız. Biz dünyaya da çağrı yapıyoruz. İnsanlığa, bu diğer sivil toplum kuruluşlarına da çağrı yapıyoruz. Aman ha, dikkatinizi Doğu Kürdistan'a, Kürdistan'a çevirin, Orta Doğu'ya çevirin. Olup bitenleri biraz yüreğimizde, biraz kendinizde hissedin diyoruz.

Biraz da yerel seçimlere gelelim. Malum yerel seçimlerin arefesindeyiz. Bitlis yerel seçimlerde BDP açısından kritiktir. Seçimlerden ne bekliyorsunuz? Yani Bitlis'i baz tutarak.

Tabii ki şimdi barış süreci devam ediyor. Bu barış süreci ister istemez şu veya bu şekilde her yöne kendi açısını yansıtmış. Yani bir etkisi var. Bitlis'te de böyle bir etkisi var. Bitlis'te öteden beri merkezi otoritenin, devletin yüzünü Bitlis'te görebilirsiniz. Bitlis'te de görebilirsiniz, Bingöl'de de görebilirsiniz, Muş'ta da görebilirsiniz, Ağrı'da da görebilirsiniz. Ama en çoğu Bitlis'te görebilirsiniz.

Neden Bitlis?

Devlet bütün gücüyle Bitlis'e yüklenmektedir. Düşünebiliyor musun, Bitlis geçmişte baktığımızda birçok yönüyle bu kalkışmalara, bu serhildanlara, zemin ev sahipliğini yaptığını görüyoruz. Tarihi rolü de büyüktür. Hem stratejik bakımından, hem jeopolitik bakımından, ekonomik olarak da öyle. Çok önemsenen bir kentti. Çünkü Bitlis şehir itibariyle İpek Yolu üzerinde kurulmuş stratejik bir konuma sahiptir. 1925 yılından beri Bitlis'tedir devlet büyükleri. Şeyh Said İsyanı'ndan sonra günümüze değin, Bitlis'i boş bırakmamak için her türlü çalışmaları yapmışır. Başbakanlar değişmiş gitmiş ama Bitlis'e yönelik statüko anlayış da değişmemiş. Hepsinin statüko açısından anlayışlarını, bu devletin çirkin yüzünü Bitlis'te görmek mümkündür. Bu konuda Bitlis sürekli göç vermiştir. Göç almamıştır bir kenttir. Düşünebiliyor musun? Bugün ekonomik damarlarını kesmiştir. Ve vatandaşı göçe zorlamıştır, köyü yakmıştır, yıkmıştır,

yani her yönüyle öylesi bir psikolojik savaş olmuştur. O nedenle bugün Bitlis'in nüfusu, her ilin nüfusu artarken, göçten dolayı azalmaktadır. Yani Bitlis'ten gö edenlerin bir çoğu, gidin araştırın sorun onları, bir çoğu zorluktan dolayı çıkmıştır. Bitlis'te bir tütün fabrikası vardı, kapatmıştır. Et balık kurumu vardı, kapatmıştır. Yem sanayi vardı, kapatmıştır. Bütün ekonomi bağlarını kopararak, kendine bağlamıştır. Yani kendine mecbur etmiştir.

“Yani burada BDP'nin işi zor” mu diyorsunuz yerel seçimlerde?

E tabii ki. Şimdi bütün beslenme kaynaklarını devlet eliyle verdi. dediğimiz devetle görüştü. Ne deniyor buna? Sadaka kültürünü geliştirmiştir. Bu sadaka kültürüne baktığınızda bunu yıkmak için başka alternatif yok. O direncini ekonomide kırmak gerekir. Biliyorsunuz, 2 metre, 3 metre kar yağmaktadır, yani evet bütün insanlara bunlara muhtaçtır dersenez, tabii ki insanlar bazıları yani umduklarını tercih etmemiştir. Yahut da mecbur bırakılmıştır. Yani birçok yönüyle ifade edecek olursak, her yönüyle bir baskı, bir zulüm cenderesine tabi tutulmuştur. Bu zulüm cenderesini de tabii ki ekonomiye bağlıyorum. Yani orada özgürlük yok, demokrasi yok. Şu anlamda söylüyorum, devlet her şeyi kendine bağlamıştır. Bu sadaka kültürüyle Bitlis'te, seçimlerin özgür bir ortamda yapılabileceği inancım yoktur.

Sayın Vekilim, yine Mutki, Şeyh Said Devrimi'nde belli bir yere sahipti. Çok desteği de olmuştur. Niye şimdi korucu oldu? Yani niye Mutki?

Evet, özellikle 1927 Serhildanı'ndan sonra sizin de ifade ettiğiniz gibi Şeyh Said İsyanı'nda bütün Mutki, gerçekten Ağrı İsyanı'nda, yani şu veya bu şekilde destek sağlanmıştır. Devlet önce zaten oradan yıkmaya çalıştı. Sürgün etti, herkesi dağıttı. 1930'lu, 35'li yıllarda bir af çıkardı, tekrar geriye dönüş de oldu. Bazılarılarının içini boşalttı. Kimliğinin ekmek olduğunu ona öğretmeye çalıştı. İşte, ya kimlik ya ekmek. O ekmeği tercih etti bazıları. Şu anda silah verdiği adamların çoğu ekmek çalmış. ama kimliğini de görüyor. Yani Güney Kürdistan'da da aynı şeyi yaptı, Saddam da yaptı ama başaramadı.

Zazalar ile Kurmançlar burada kamplaşmışlar mı?

Evet, evet. Ayrı bir coğrafyaları var. Aynı köyde yaşamıyorlar orada. Birbirlerinden ayrıdır. Kurmanci konu-

şanların, Arapça konuşanların, bir de Zazaca konuşanların yerleri ayrıdır.

Araplar da mı var?

Evet, Arapça konuşuyor. Bu Arapların konuşmuş olduğu Arapça değil. Ona yakın bir dil olmuştur.Devlet her zaman bunları kullandıkları, asimile ettiği için. Bizi asimile etmeye çalıştı ama başaramadı. Çok müthiş bir şekilde bu kimlik düzeyinde başarı sağladı. Şu anda korucudur ama kimliğini unutmuş değil.

Yani bu korucular, genellikle çoğu bu aşiretten mi?

Evet evet. Dediğin gibi aynı ekipten, aynı aşiretten. Devlet bunları her zaman elinde tutuyor. Şimdi gidip ölümlere bile maaş veriyor, hastalara, yatalaklara maaş veriyor. Dedim ya ekonomik olarak bütün bağlar kesilmiş. Sadece rabıta düzeyinde, sadaka düzeyinde kendine bağlamış. Artık köylüye diyor ki “bak orada muhalif oy çıkarsa silahı elinden alırım.”

HDP hem heyecana yol açtı hem de eleştirildi. Sizin bu konuda düşünceniz nedir?

Ya bana bu soruyu sorma. Çok zor bir soru. Aslında biz burada bir farklılık görmüyoruz. Her şey yine aynı havuza, aynı amaca hizmet ediyor. Fakat halkımıza bir şey anlatmak için zaman istiyor. Biliyorsunuz her zaman bizim partilerin ismi değişince, bizim halk diyor: “Hangi partiye oy vereceğiz?” Zaman zaman sıkıntı çekiyor yoksa temelinde bir sıkıntı yok. Halkın görmek istediği, algıladığı, kaç yıldır Barış ve Demokrasi Partisi seçimlere, genel seçimlere kendi adıyla girmiyor. Belki ilk kez kendi adına mahalli seçimlerde girecek. 2009'da Demokratik Toplum Partisi de belki bu seçimde girecekti, bu seçimde de tabi ki kendi bölgemizde onlar geliyor. Öbür kentlerde HDP olarak giriyor, Halkın Demokratik Partisi olarak. Seçimde oy kullanma açısından sıkıntı belki ama düşünce bazında bir sıkıntı bulabileceğini düşünmüyoruz.

Milletvekili olarak kendi etkinliğinizi nasıl değerlendiriyorsunuz?

Gerçekten halkın istemleri yoğun. Halkın bizden istediği, ilk etapta bizim halka verdiğimiz söz şuydu: Ne yapıp yapıp barışı getirmeye çalışacağız. Yeter ki bu barış sağlansın. Bir çok insanımız dedi ki biz aç kalabiliriz, susuz kalabiliriz ama asla ve asla onursuz yaşayamayız. Bu da onurlu bir barış

sağlanmış olunursa bunların bütün istemleri bence bir yerde karşılanmış olur. Ama bu dersenez ki yeterli midir? Evet yeterli değil. Bunu daha çok yerleştirmek, bunu ekonomide taçlandırmak. Tabii ki biliyorsunuz huzurun olmadığı bir yerde de yatırımlar yapılmıyor. Hiç kimse de yapamıyor. Bu açıdan biz BDP milletvekilleri olarak her yere koşmak istiyoruz, halkımızla bütünleşmek istiyoruz. Halkımızın sorunlarına çözüm aramak istiyoruz. Dertlerine deva olmak istiyoruz. Her yönüyle. Bizim zaten amacımız birlikte bu acıyı nasıl dindirebiliriz, amacımız odur, inşallah bu önümüzdekisüreçte, Sayın Abdullah Öcalan'ın da söylediği gibi, kalıcı bir barışla taçlandırılırsa biz kendi hizmetlerimizi daha büyütür, daha geliştirebiliriz. Bu olmazsa işimiz biraz zor olacak. Batıda da zor, Doğu'da da zor, Güney'de de zor. Yani o zoru yenmek için de çok güçlü ve moralli olmamız gerekir. Zaten hepimize karşı psikolojik bir savaş sürdürülüyor. Bu savaşı en azından göğüsleyebilmek için çok bilinçli olmamız gerekiyor, örgütlü olmamız gerekiyor. Onun için her şey örgütlülüğten geçiyor. Bütün çağrımız, bütün çalışmamız, çabamız biz partimizi nasıl güçlendirebiliriz, nasıl geliştirebiliriz, nasıl demokratik eylemlerle taçlandırabiliriz. Bütün amacımız budur. Bu yerel yönetimde de inşallah 100 tane şu anda bizim belediyemiz var, onu ikiye katlamak istiyoruz.

Bundan sonraki faaliyetleriniz ne olacak, ne yapacaksınız?

Bizim faaliyetimizlerimiz zaten bitmez. Biz özgür olmayana kadar, yani özgürlüğe kavuşmayana kadar faaliyetimiz devam edecektir. Yani bu da sonsuz bir yaşam, yaşamın kendisi bir savaştır. Yani ölene, mezara kadar çalışmamızı sürdüreceğiz.

Size başarılar diliyorum. Sizden öğrenecek çok şeyler vardır. Size bundan sonraki faaliyetlerinizde de çok başarılar diliyorum.

Sağolun. Çok teşekkür ederim. Bize bu fırsatı sundunuz. Zaten bu vesileyle de bugün buradaydık. Moral oldu benim için de. Teşekkür ederim.

Biz teşekkür ederiz. Sağolun.

Sonradan öğrendim



Hakan TUNÇ

Köy yerlerinin sokakları yoktur. Bir başına haneleri, yan yana dizilmiş sıra evleri vardır. Sıra evlerin ardı bahçelere, tarlalara açılır; önü köy meydanına... Çocuklar evlerinin avlusundan çok bu meydanlarda büyür... Oyunları burada kurulur. Jandarmalar kirli yeşil jipleriyle hızla meydana girer, ortalık toz bulutuna döner. Art arda duran iki yeşil kirli canavar... Dağılır oyunlar!

Dağılmış, hep yarım kalmış oyunlarıyla büyür çocuklar. Bitmeyen oyunlar öfkeye döner. Öfkeyle büyürler... Sonradan bağışlamayı öğrenirler. Ben bunu sonradan öğrendim.

Nilgün Marmara, "Ancak Yazgıdır Bu" şiirinde "Sen ne getirdin bana çocukluğundan?" diye sorar, peşinden cevapları sıralar: "Şen kahkahalar ulular donan kalmalar mı?" Hangisiydi sizinki?

Siz çocukluğunuzdan ne getirdiniz? Ne anımsıyorsunuz? Her şeyi mi? Hiçbir şeyi mi? Hepsini unutmak mı istiyorsunuz? Unutabiliyor musunuz? Unuttunuz mu sanıyorsunuz?

Unutamazsınız! Onunla yaşarsınız. O çocuklukla yaşarsınız. Orada yaşadıklarınızla yaşarsınız. O yaşa-

dıklarınız sizi olduğunuz kişi yapar. Dönüp baktığınızda davranışlarınızın kökünde o çocukluğunuzda yaşadıklarınız yatar. Geçmişiniz sizin şimdiniz ve geleceğinizdir. Bunu sonradan fark ediyorsunuz. Turgut Uyar'ın "Palyaço" şiirinde dediği gibi ben "bunu sonradan öğrendim."

"ben aslında her şeyi sonradan öğrendim

herkes herkesi sonradan öğrenirmiş bunu da sonradan öğrendim"

Her şeyi sonradan öğreniyoruz. Bir kadının ağlayışı size dokunuyor mu? O çocukluk çok ağlayan kadın görmüştür ya da bir kadını çok ağlarken görmüştür. Bunu ben sonradan öğrendim. Annem çok ağladı. Şimdi varlık diye tanımladıklarımız o zaman yoktu. Geceler boyu çok ağladı. Her şeye ağladı...

Hep toz duman mı anımsıyorsunuz. Hep bir sis bulutu mu var oyunlar oynadığınız o köy meydanlarında. O zaman "tarih öncesi köpekler" havlamıştır o çocuklukta... Ben bunu da sonradan öğrendim. Bir üniformayı görünce tedirginliğim bundandır.

Siz hiç tedirgin oldunuz mu? Sizi alıp götürcekler ve bir daha ardınızda

kalan ne varsa göremeyeceksiniz his-sine kapıldınız mı?

Belki kapılmadınız. Kapılmayınız dilerim. Bir kısacık an bile bu hisse düşmek... O hissin esiri olmak bir ömrü çürütür niteliktedir. İçiniz daralırsınız da soluğunuz kesilir gibi olursunuz. Gözlerinizin önünde duran şeyler bulanıklaşır. Dalgaları durur karşınızdaki tepeler gözünüzde.

Sonradan öğreniyor insan yaşadığını. Sonradan öğreniyor yaşadığının ne olduğunu. Sonra Turgut Uyar'ın "Palyaço" şiirinde özetlediği gibi bir yaşamak alır sizi, öyle yaşarsınız:

"hem biz o zaman kimdik ki, nere-lere giderdik

her sokakta biraz daha eksilirdik bilirdim, geceleri puslu puslu olurdu bazen

bazen birisi fısıldarmış gibi olurdu "duymadım", derdim, "tekrar et!"

sokaklar daha bir puslu"

Yaşamak bizim için böyle bir şeydi, başka şeyler düşlerken... Bunu da sonradan öğrendim...



Mustafa İŞİTMEZ

AvKüresel ısınma ve doğal kaynakların hızla tükenmesi herkesi alternatif arayışlara itti. Tüm dünyada geri dönüşüm seferberliği yaşanıyor. Giderek yaygınlaşan geri dönüşüm uygulaması hem çevre kirliliğini önüyor hem doğal kaynakların tüketimini azaltıyor hem de ekonomik anlamda büyük tasarruf sağlıyor. Avrupa Birliği ülkeleri giderek zenginleşirken diğer yandan da çok fazla çöp üretmektedirler. AB her yıl 1.3 milyar ton atık (bunun 40 milyon tonunu tehlikeli atıklar oluşturmaktadır) üretmektedir. Bu da kişi başına 3.5 ton atık anlamına gelmektedir. Avrupada evsel atıkların içerisinde plastik atıklar hacim olarak % 40'ını, ağırlık olarak % 20'sini oluşturmaktadır. OECD tahminlerine göre Avrupa'da 2020 yılında, 2010 yılındakinden

Avrupa'da Geri Dönüşüm

% 45 daha fazla atık ortaya çıkması beklenmektedir. Örneğin Almanya'da ve Hollanda da evsel atıklar 2000'li yıllarda azalma göstermiştir. Avrupa Birliği atıkların önemli miktarlarda azaltılmasına yönelik olarak atık önleme, kaynakların daha iyi kullanımı yönünde yeni teşvikler getirirken, sürdürülebilir tüketimin yaygınlaşması için de destek vermektedir.

Almanya, Avrupa'nın en büyük kağıt üreticisi olarak, kağıt ve karton atıklarında %70 geri dönüşüm sağlayarak kıtanın lideri konumunda. Finlandiya ve İspanya, kağıt geri dönüşümünde Almanya'yı izleyen ülkeler. Bu üç ülkeyi İsveç, Norveç ve İsveç izliyor. İtalya'da deniz taşımacılığının yapıldığı şehirlerde, bir önceki günün gazetesi iade edildiği takdirde günlük yerel gazete verilerek kağıt geri dönüşümünde farklı bir strateji izlediklerini gösteriyor. Camların geri dönüşümün-

de ise Belçika %95'lik geri kazanım oranıyla lider durumda. İsveç, Norveç, Finlandiya ve Almanya'da bu konuda duyarlı ülkeler arasında yer alıyor.

Avrupa'da yılda 80 milyarı aşkın plastik şişe üretiliyor. İsveç gibi kimi ülkelerde bu atıkların yüzde 90'ı geri dönüştürülüyor. Avrupa ortalaması ise yüzde 30 dolaylarında.

"2009 yılında kişi başına toplanan elektronik atık 6 kiloya ulaştı. Ancak biz havuz hesabı bu rakamın kişi başına 15 kilo olduğunu tahmin ediyoruz. Bir başka deyişle, kullanılamaz hale gelmiş malzemelerin henüz yarısını toplayabilmiş değiliz. Şunu da unutmamak lazım ki, her yıl kişi başına 20 kilo ürün piyasaya giriyor. Bu da bir kişinin her yıl 20 kilo ürün aldığı anlamına geliyor."

Bundan iki yıl önce Ziraat mü-

hendisi bir arkadaşımınla birlikte geri dönüşüm projesine ağırlık verip, kendimiz için bu işin olabilirliği konusunda Afyonkarahisar'ı pilot il olarak belirlemiştik. Mahalle mahalle, sokak sokak Afyon'un fizibilite raporunu çıkarıp, çöplerin ayrıştırılması ve kurulacak geri dönüşüm tesisleri hakkında görüştüğümüz yetkililer bize sıcak bakmamıştı. Aradan geçen zamanla bugün Afyon'da çöpten elektrik üretimine başlanmış durumda. Bu da kaderin bir cilvesi oldu bizim için. Yine de çalışmalarımıza hiç ara vermeden devam etmekteyiz.

Türkiye'de her yıl 150 milyon TL değerinde, 3 milyon ton ağırlığında geri dönüştürülebilir atık düşünce-sizce çöpe atılıyor. ABD geri dönüşümünden yılda 236 milyar Dolar kazanıyor. Türkiye'de ise 20 milyon ton evsel atığın sadece 2.5 milyon tonu geri dönüştürülerek ekonomiye kazandırılıyor.

Herkes Yerelini Süpürürse...



ÜMIT
BURNU

Dr. Ulaş Başar GEZGİN

Aslında o kadar da zor değil ve aynı zamanda, bir o kadar da zor: Dünyada ve Türkiye’de yerel seçimlerden katılımcı demokrasi çıkması, oldukça zor. Zor, çünkü yerel yönetimler, merkezin belirlediği kurallar ve yasal çerçeve üstünden iş görüyor. Zor, çünkü kapitalizm, kendi haramilerini yaratıyor ve onları şehirleşmenin rantıyla ödüllendiriyor. Zor, çünkü iktidar, tüm ideolojik, ekonomik, siyasal ve adli aygıtlarıyla ellerinde. Öte yandan, kolay; çünkü hiç bir saltanat, uzun sürmüyor. Kolay; çünkü tarihin tüm zamanlarında itaat etmeyenler vardı ve olacak. Kolay, çünkü biz varız; siz varsınız; yaşama alanlarımızda “git” dediklerinde gitmeyenlerdeniz; yerel kimliğimize bağlıyız ve aynı zamanda, onu evrensel değerlerle harmanlamışız.

Kimimize yol, su, elektrik gerekiyor; kimimize özgürlük ve demokrasi. Yol, su, elektrik olmadan, haklarımızdan ve özgürlüklerimizden yararlanamıyoruz. Özgürlük ve demokrasi olmadığında ise, yol-su-elektrik denkleminde kilitlenen hizmet belediyeçiliği, yeterli olmuyor. Yani yerel sorunlar, ne tek başına ekonomik çözümlerle ne de tek başına siyasal çözümlerle karşılanabiliyor. İkisinin ayrılmaz bütünlüğünü ve gerekliliğini ziyadesiyle öğretti bize Gezi. Temel yerel taleplerle çıkanlar

da sokaktaydı, özgürlük ve demokrasi gibi daha evrensel talepleri yükseltenler de.

Bizde “kervan yolda düzülür” ve “kol kırılır yen içinde kalır” siyaseti, egemen; ne yazık ki. Bu tarz-ı siyasetin, özellikle, kentlerin çevresel ve doğal güvenliği noktasında tökezlemekle kalmayıp olası doğal yıkımlara karşı savunmasız kalmamıza yol açtığını da söyleyebiliyoruz. Filipinler’de binden fazla ölüme yol açan fırtına, bize hem fiziksel hem de psikolojik olarak çok uzak görünüyor. Oysa, çevresel ve doğal yıkımlara, neo-liberal belediyeçilik eliyle, dünyanın birçok ülkesinde olduğu gibi Türkiye’de de davetiye çıkarılıyor. Doğal ve toplumsal olarak en güvenliksiz olan ilçeler ve mahalleler, yoksulların ve toplumun çeşitli açılarından ezilmiş kesimlerinin meskeni oluyor. İlk depremde, ilk su taşkınında, bu güvensiz bölgeler etkileniyor. Rant belediyeçiliği, çevresel riskleri de adaletsiz bir biçimde dağıtıyor.

Toplumun değişik kesimleri, başka başka deneyimliyor kenti. Bu, çok doğal. Ancak, her deneyimin temel bir yaşam standardının üstünde olması gerekiyor. Bu standarttan öyle uzağız ki... Metrobüste metroda itilip kakılıyor; yeri geliyor kavga ediyoruz. Arabamızla trafiğe çıkıp bir reklamcı

lık etkinliği dolayısıyla kapatılan köprüden geçemiyoruz. Saatlerce arabamızda mahsur kalmamız yetmezmiş gibi, bir de, gittiğimiz yerde, park yeri bulmak için dört takla atıyor; bulmuşsak şükredip fahiş fiyatları bayılıyor; otopark mafyasıyla dalaşması da cabası oluyor, kimi zaman... Langur lungur giden minibüslere binip insan selinin içinden çıkıp işyerlerimize, okullarımıza varıyoruz. Dinlenmek mümkünse böyle yerlerde, dinlenip bu kez de dönüşe hazırlanıyoruz. Şehir, trafiğe göre planlanmıyor; tersine, trafik, şehrin rant projelerine göre planlanıyor. Daha doğrusu, planlanmıyor bile.

Temel bir yanılgı, şehir plancılığıının muhteşem tasarımlara indirgenmesi. Dünya çapındaki mimarların ve tasarımcıların kente imzalarını atacak projeleriyle, kentin bir dünya kenti olacağı falan sanılıyor. Silüet bozulmuş, mahalleler zorla boşaltılmış, kimseye fikri sorulmamış vb. vb. Bunlar, rantın yanında, ikinci planda kalıyor. Yıkılan gecekonduların mahallelerinin, askeri bölgelerin ve ormanlık alanların yerine yükselen ultra lüks evler, toplumsal ayrışmayı simgelemekle kalmıyor; ona ivme de kazandırıyor. Kamusal alanlar, özel alanlara çevrilirken; toplumsal hareketlerin kamusalallaştırma girişimleri, tesadüf değil. Diyalektik olarak gelişti tarih ve şimdi de öyle akıyor ha-

yat. Her iktidar, karşıtını da yaratıyor ve karşıtların çatışmasını daha yoğun olarak yaşadığımız bu günlerde, tarih baba, doğa anayla birlikte yeni bir bebeğe hazırlıyor dünyayı. Bu, özgürlükçü, demokratik ve halkçı belediyeçiliğin ta kendisi...

Muktedirler, bize “siyaset, sandıktan ibarettir” diyerek, hayatın birden fazla kişinin olduğu her yüzünün siyasetle donatılmış oluşunu bilerek maskeliyorlar. Birden fazla kişinin olduğu yüzün siyasiliği, insan ilişkilerinin hiyerarşik ya da eşitlikçi ve otoriter ya da özgürlükçü olup olmamasından ileri geliyor. Eşit ilişkileri özgürlükçü bir açıdan yorumlamamız, makro iktidarın kabusu. Yaşam biçimimize müdahale etmek istemeleri de bundan; çünkü biliyorlar, siyasal iktidarı almak, toplumdaki birden fazla kişinin olduğu her durumu kontrol etmeye yetmiyor. İşte onun için, yerelerde yürütülen mücadele, merkezle ve egemenlerin demokrasisinin dayattığı kurallarla ve hukuksal çerçeveye sınırlanamıyor ve sınırlanamamalı. Bunun için, “herkes yerelini süpürürse, tüm ülke tertemiz olur” diyoruz ve toplumun değişik kesimlerinin yaşam biçimlerine karışılmayan özgür ve eşit bir dünyayı yerelden kurma mücadelesinde olan herkesi selamlıyoruz!



İnsanımız daha sağlıklı, huzurlu ve güvenli bir Maltepe’de yaşamak istiyor. Maltepe denize kıyısı olan İstanbul’un en güzel ilçelerinden birisidir. Maltepe’de insanımıza adil ve katılımcı bir belediyeçilik anlayışı ile hizmet etmek gayemizdir. İstanbul büyüyor ve bir dünya şehri oluyorken; İstanbul’la bir-

likte Maltepe’de büyümeli ve hak ettiği payı fazlasıyla almalıdır.

Maltepe’de proje ve hizmet anlayışla, müzakere ve uzlaşma kültürü ile insanımızın var olan birikimini ve istemlerini yönetim süreçlerine katarak, güzel ve büyük projeleri birlikte gerçekleştireceğiz. Kavgayı ve çatışmayı değil

Kadem Ekşi: “Çocuklar Geleceğimiz”

barışı ve uzlaşmayı esas alan bir anlayışı, insanı merkeze alan bir yönetimle birlikte gerçekleştireceğiz. Bu inanç ve azim, bilgi ve projeler bizlerde var.

Çocuklarımızın sağlıklı, huzurlu ve güvenli bir ortamda eğitim almaları için ilçemizdeki okul yönetimleri ile birlikte çalışacağız. Çocuklarımızın sağlıklı bir beden ve açık bir zihne sahip olması için gereken mekânları birlikte geliştireceğiz. Daha anlamlı ve sevinçli bir yaşama onları hazırlayacağız. Sağlıklı ve sürdürülebilir bir geleceğin inşasını çocuklarımıza sağlayacağız.

Geleceğimiz olan gençlerimizin, kendilerini ve çevrelerini fark ederek so-

rumlu, bilgili, vicdan sahibi bireyler olarak bilimsel, sanatsal, kültürel ve sportif yeteneklerini keşfederek mutlu ve anlamlı bir yaşam sürebilmesi için gerekli mekânları oluşturacağız. İlçemizde olan Üniversiteler, İşyerleri ve STK’larla iş birliği yaparak, yaşam boyu eğitim merkezleri oluşturacağız. İşlerinde daha iyi olması için gerekli imkânları oluşturmaya çalışacağız.

Maltepe’yi İstanbul’un parlayan, umut veren ve takip edilen ilklerin ilçesi yapacağız. Birlikte yönetip, birlikte yaşayıp, birlikte kazanıp, birlikte yeni bir geleceği inşa etmek için destek ve katkılarınızı bekliyorum.

Ölüm Üzerine Güzelleme



Bedros DAĞLIYAN

Bir gün öleceksin fakat farkına bile varamayacaksın apansız gelen ölümün... O sırada tertemiz duru bir aşkla memleketin dağlarını düşünüyorsundur. Dudak kenarına çarpık bir gülümseme bile yerleştirmişsindir üstelik... Öyle keyiflisindir ki; koşa koşa gidersin seni bekleyen ölümün kucağına... ve gölgesinde oynadığın dut ağacını sarar gibi sararsın cılız, kuvvetten düşmüş kollarınla sonsuzluğu...

Ölüme en yakın olduğun gün tam da o gün aslında çocukluğunu düşünüyorsundur. O masum ve de mahzun çocukluğun seni çağırıyordur. İçin gitmiştir, ah keşke diye hayıflanmışsındır da üstelik... Yine de düşünmekten dahası içine girivermekten hiç yüksünmeden şıpın işi girivermişsindir çocukluğuna... Zevkle bahçede sulu sulu meyvelerini manav tezgâhı gibi sergileyen elma ağacına dizlerinin sıyrılmasına aldırış etmeden tırmanmışsındır. Sonra da bir koşu arsada top oynayan arkadaşlarının arasına... Hayatının hep böyle geçmesini, çocukluğunun hiç bitmemesini istemişsindir. Ne Çok sonra, neçe sonra bunun olasılık dışı bir düşünce olduğunu anlayacaksınız da üstelik.

Liseye başladığında hatta ondan çok önce ilkokulu bitirdiğin yıl hayatın hiçte adil olmadığını da fark ettiğin yıldır aynı zamanda. Sonra liseye başladığın yıl, hani fakirliği en çok hissettiğin yıl hem çalışıp hem okumak zorunda kaldığında siyasi mücadeleye de başlamışsındır. Nasıl da heyecan içindeydin duvara ilk harfini yazdığında... Ertesi gün duvardaki yazıları okuyanların yanında keyifle gülümsediğinde koltukların kabarmıştır.

Ne çok okuyordun o sıralar... Bu gün okumayanlara baktığında nasıl vakit bulamadıkları için hayıflanmıştın da... Çocukluğunda da çok okuduğun için hafız adını takmışlardı ya... Annen



okumana ne çok seviniyordu... Ah o da ne çok okurdu tıpkı senin gibi... Beraber mitinglere gittiğin annen şimdi yok... Gözlerin sulanınca yalnız kalmak istersin, dağa taş vurursun kendini... Oysa artık yalnız kalmaya bile yer ve zamanın olmadığını biliyorsundur.

Yazmak insanı üstüne yüklenen onca ağırlıktan kurtarıp özgür kılar mı ya... Onun için bıkmadan, usanmadan yıllardır sanki birine yazar gibi yazıyorsundur... Bazen birilerinin okumadığını bile bile ne çok yazmıştın... Yine yazıyorsun. Bir gün birilerinin okuyacağı, ders çıkaracağı umuduyla... Ya şiirler... Onca ezberlediğin, birine okumaya fırsat dahi bulamadığın şiirler...

Ve senin şiirlerin insana dair şiirlerin ki her biri İnsana Yolculuktur ya da birilerine ve bir yerlere... Şiirlerini şimdi birilerinin okuduğunu biliyorsundur ancak bunun sana yetmediğini de biliyorsundur. Şiirlerini bir annenin beğenmesini istiyorsundur bir de onun, sevdiğin kadının... Ne yazık annen şimdi yok, olsaydı beğenir miydi sahi? Ya o?

Sylvia Plath ne yazmıştı sahi, okumuştun biliyorsundur. "Ölüm çok güzel olmalı; yumuşak kahverengi toprakta yatmak, birinin

başının üzerinde çimlerin dalgalandığını ve sessizliği dinlemek. Dünün olmaması ve yarının olmaması, zamanı unutmak; hayatı affetmek, barışta olmak..."

Yumuyorum gözlerimi; yıkılıp ölüyor dünya/ Yeniden doğuyor açınca gözlerimi/Yıldızlar dans ediyor, mavilerle, kırmızılarla/ Dört nala geliyor, keyfince karanlık/Yumuyorum gözlerimi, yıkılıp ölüyor dünya...

Dibe vurmanın âlâsını yaşayan zavallı Sylvia Plath gibi niceleleri hiçliğe gitmişti bu dünyayı bunca severken... Ya onları kim ne kadar sevmiştii?

Arkadaşların, yoldaşların da yok olmuştu. Kimsenin intihar etmek gibi bir fanteziye zamanı bile olmamıştı. Kimi yanında, kimi uzak dağların birinde uzanmışlardı, o sevdikleri memleketin göğüne bakarken gözlerinde birer damla yaşla apansız...

Ölüm kaç insanın yakına gelip bağdaş kurup oturmuştur kim bilebilir ki... O sırada ölümün bunca yakınında olduğunu bile fark etmemişken... Yanı başında duran sevdiğine ilk günkü heyecanla bakıyorken, tüyleri böylesine dikilmişken; gözlerin o alışlageldik aşkın parlaklığıyla bakıyorken, aniden düşüverir başın... Bir yaprak uçuşuverir güvercin edasıyla özgürlüğe...

ALELUYA

Tüm parlaklığıyla gözlerime, ışığını almışım güneşin

Şimdi, körler diyarının yer göstericisiyim.

Hatıralar yüzümün çizgilerinde

Ne bir eksik ne bir fazla;

Yalancısıyım ben kamların.

Bir ayağı Laliş'de, tedirgin

Bir ayağı Sincar'da

Ezidiyim ben firarda.

Kırk gün halvette kalmış,

Deyrul Zaferan'da, Süryanî papazıyım

Tüm hünerini puşie dökən,

Keké Yako'yum tevatür.

Avedis Usta'nın hünerli ellerinden

İspitinden, foryasından, ter süzülen

Faytonun doru atıyım.

Bir usta Ermeni'nin yaptığı

Hegnar çeşmesiyim.

Narin nar ağacıyım, taneleri acıyan

Yağmalanmış bir evin,

Tütmez ocağı gibi, küllenen aşkın

Son tamğıyım belki de.

Gözlerinde yeşile batmış

Bir ormanın görmüş geçirmiş hüznü

Annemin mirası gibi

Genç bir kızın gözyaşlarıyla süslenmiş

Saksıda unutilan mor menekşeyim

Boynu bükük

Tokat yazmasındaki motifim

Yabanî boranım, kalacak yeri olmayan.

Dicle kıyısında sakın akarken kelekler

Suya hasret

Koca gözlü cerenim mahzun bakan

Yem olmuşum zalimlere

Yirmi dört Abril günü

Aleluya ile girmişim Rabbin katına

Kadiş duasıyla çıkmışım

Doksan beş yıldır süren yastan.

Ten'den geçen can ile

Tevekkülle devam ediyorum, lâkin

Küskün değilim bu hayata ben.



Fehim IŞIK

Klasik Kürt Edebiyatında Tasavvuf



Kürt edebiyatında dini, tasavvufî etkiler, özellikle İslamiyetin etkisiyle ortaya çıkmıştır. Türk edebiyatında 12. yüzyılda Ahmet Yesevî'nin Divan-i Hikmet eserinde görülmeye başlayan tasavvufî halk edebiyatına, Kürt edebiyatında Melayê Cizîrî'de rastlıyoruz. Melayê Cizîrî'yi takip eden Feqiyê Teyran, Melayê Batê ile Ehmedê Xanî de, tasavvufî halk edebiyatının öncülerindendir.

İnsanlığı ve evreni fizik ötesi gerçeklerle yorumlayıp yeni bir düşünce düzeninin oluşmasını amaçlayan tasavvuf, bir din felsefesidir. Bu felsefe her şeyin kaynağı Allah olarak görülür, tüm edebi üretimlerde Allah'a ulaşılmaya çalışılır. Tasavvuf edebiyatında ayrıca, evrenin sırlarını ortaya çıkarmaya dönük sorulara da yer verilir.

Kürt tasavvuf edebiyatın dikkat çeken imgeleri arasında saki, mey, kadeh, meyhanе gibi sözcüklere de sıkça rastlanır. Klasik Kürt edebiyatında tasavvufun öncülleri olarak görülen Melayê Cizîrî, Feqiyê Teyran, Melayê Batê ile Ehmedê Xanî'nin eserlerinde sıkça kullanılan tasavvufî imgeler daha sonraları Kürt medreselerinde eğitim veren, üretimlerde bulunan şeyhler tarafından da geliştirilerek kullanıldı. Medrese üretimi edebi ürünlerin neredeyse tümünde, Melayê Cizîrî'nin öncülüğünü yaptığı tasavvufun etkilerini görmek mümkündür.

Medreselerdeki eğitim ortamının sağladığı olanaklarla yorum yeteneği gelişen Kürt şeyh ve melelerinin tasavvuf edebiyatında kullandığı kavramlar, aslında gerçek anlamı yansıtmaz. Örneğin şarap ya da mey kavramı, neredeyse bu kavramın kullanıldığı tüm edebi ürünlerde Allah'ın hikmetlerine, ilahi kudretine karşılık gelir. Bazı kerelede Muhammedi hakikate karşılık olarak da kullanılır. Saki, sıradan bir şarap dağıtıcı değil, yol gösterendir, ermiş bir kılavuzdur. Meyhane de çoğu kez içinde ilim irfanın olduğu, dünya ve ahretin öğretildiği medresedir.

Melayê Cizîrî'nin Divan adlı eserinde bu sembollere çokça rastlanır. Cizîrî Divan'ında bir taraftan Allah'a ulaşmanın yollarını tasavvufî bir etkiyle oluşturmaya çalışırken, diğer taraftan kullandığı sembollerle insanları da bu yola ulaşmaya çağırır:

Min go mahê new çaqitiyê ebrûyê yarê / Dedim: yeni ay, yârin kaşları gibisin!

Go min çi hed e, şubhetê ne'lê ferisim ez / Dedi: Ne haddim olur? At nalına benzerim ben

Saqî ji ezel yek du qedeh bade bi min da / Saki, ezelde bir iki kadeh bade verdi bana

Hetta bi ebed mest û xumar û telesim ez / Ebediyete kadar mestim, sarhoşum, pejmürdeyim ben

Cana tuyî min can, gulê bêxari ge-

rem bî / Ey can, sensin benim canım, dikensiz gül olsan bana

Minnet ku ne wek bulbulê mihnet 'ebesim ez / Şükür ki boşa sıkıntı çeken bülbül gibi değilim

Sed cewr û cefa dî bi me naçin ji derê te / Yüz cevriye cefa etsen bize, gitmeyiz senin kapından

Yekser tu nabatî û li tabê megesim ez / Sen şekersin baştanbaşa, benim tabiatımsa sineğinki gibi

Ger ne teşbihê du birhên te bitin / Senin iki kaşına benzemiyorlarsa eğer

Me di 'îdan bi hîlalê çi xerez / Bayramlarda hilali ne diye gözleyelim

Bu sembollere Melayê Cizîrî'den sonra edebi ürünler yazmış şeyh ve melelerin eserlerinde de çokça rastlarız. Şêx Evdîrehmanê Axtepî Rewd-naîm adlı eserinde, Peygamberin Mirac'a çıkışını anlatır. Bu eserin "Der Talebê Îman Ez Saqî û Mûxennî" adlı 6. bölümünde, Şêx Evdîrehman şöyle yazar:

Were saqiyê camê cem bê wuqûf / Gel ey cemin sakisi, kadehi aralıksız getir

Li min cem'î bûne ji xem sed ulûf / Çünkü cemimde herkes biriktirmiştir kederleri

Şerabek 'eqîq erxewanî bi cam / O güzelim bal gibi şarabı koy cam dolsun

Du-sekan bide min ku birjît kelim / İki kase de ver ki bana ağızdan kelim dökülsün

Kerem ke meya nabî der camê cem

/ Buyur nebinin mey cemine, kalma dışarıda

Cemî' bûne ser min hezar kûhê xem / İşte cem burada, yığılmış üzerime gamı kederiyle

Ji hicra hebîbê, ji cewra felek / Yârin uzak olmasından, feleğin zulmünden

Melûl û perîşan û zar im gelek / Sessizim, hazin ve pejmürdeyim ben

Bide min şerabê ku pur alî bî / Ver bana şarabı dört bir yanıma yansın

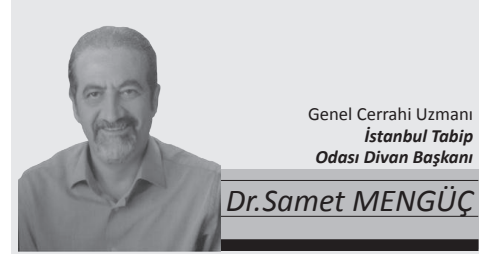
Bi rengê xwe yaqûtê seyyalî bî / Rengi de yakutlara benzesin, keder versin

Cîzre'nin irfanından beslenen Aktepe Medresesinin müderrisi olan Şêx Evdîrehman, Melayê Cizîrî ekolünün sürdürücüsü olarak tasavvuf edebiyatının zenginliğine, eserlerinin tümünde yer verir.

Kürt edebiyatının uzun bir süre medreselerden beslenmesi nedeniyle, tasavvuf edebiyatı etkisini neredeyse günümüze kadar yitirmeden sürdürür. Bu edebiyat türü giderek daha önce sözlü edebiyat geleneğinin üstlendiği Kürt tarih hafızasının oluşumuna yazılı katkılar sunar ve sonraki nesillere aktarılmasına aracılık eder.

Not: Şiirlerin Türkçe çevirisi, Araştırmacı Yazar Z. Abidin Zınar'ın katkılarıyla yapılmıştır.

TIP ETİĞİ VE AHLAKI

Genel Cerrahi Uzmanı
İstanbul Tabip
Odası Divan Başkanı

Dr. Samet MENGÜÇ

Son yıllara dek hekimler genel olarak sadece kendilerine, meslektaşlarına ve inananlar için Tanrı'ya karşı sorumlu olduklarını düşünürken hizmet verirken, günümüzde ek olarak hastalar, sağlık örgütleri, amir ve yöneticiler ve mahkemeler gibi üçüncü taraflara da açıklama yapmak sorumluluğuyla karşı karşıya kalmışlardır. Etik ve ahlak kuralları içinde yapılan hekimlik mesleğinin icrasındaki bu değişiklik beraberinde tıp etik ve ahlaki konusundaki değişiklikleride gündeme taşımıştır.

Etik; ahlak konusunda, geçmiş, şimdi ve geleceğe ilişkin karar ve uygulamaların özenli ve sistematik bir biçimde düşünülmesi ve çözümlenmesi ile uğraşır. Ahlak insanların düşünce ve eylemlerinin değersel boyutudur. Etik ; bilmekle ilgiliyken, Ahlak: yapmakla ilgilidir. Etik ile Ahlak arasında etiğin, insanların belli bir yönde karar vermesi veya yapması için akla yatkın bir ölçüt sağlamaya çalışmasıyla kurulur.

Modern sağlık hizmetleri, karmaşık ve çok boyutlu etik çelişkiler doğmasına yol açmıştır. Hekimler bu çelişki ve ikilemleri rasyonel biçimde çözmek için uğraş vermek zorunda kalmakta ve zaman zaman yetersizlikler yaşayabilmektedir. Eski doğruların yerine eski yanlışlar; görev olarak ilave edilmiştir hekime ...

Hekimler, hasta-hekim ilişkisinin ayrıcalığının ne anlama geldiğini bilenlerdir; Etik değerler ve güven çerçevesinde bilimsel bilgi aktarımı ve sağlık hizmet sunumunu kolaylaştıran eşsiz bir ilişkidir hasta-hekim ilişkisi. İşte bu ilişki etik ve ahlak kurallarıyla süregelmiştir.

Etiği önemseyen hekim örgütleri bildirgelerinde; hizmete ilişkin herhangi bir karar verirken, hasta için en iyi olanın her zaman ilk düşünülmesi gereken şey olduğunu belirtmektedir.



Etik tıp uygulamalarının temel bir yapı taşıdır ve öyle de kalmalıdır. İnsana saygı, hastalığın hasta ve yakınları ile paylaşımı yani onamı, mesleki gizlilik/sır saklama gibi etik ilkeler hasta-hekim ilişkisinin temelini oluşturur. Etik ayrıca, hekimlerin toplumla ve meslektaşları ile etkileşimi ve tıbbi araştırmaların yürütülmesi açısından da önemlidir.

Tıp etiği ile hukuk arasında da yakın ilişki vardır. Etik genellikle yasaların üzerinde tutum standartları belirler ve eğer de olsa hekimlerin, ahlaki olmayan eylemlerde bulunmalarını isteyen yasal düzenlemelere uymamalarını gerektirir. Ayrıca yasalar ülkeden ülkeye önemli farklılıklar arz ederken , etik tüm ülkeler için geçerli değerleri içerebilmektedir.

Hekimlik hizmeti verilirken bilim ve sanat bu hizmetin özünü oluşturur. Hekimde bilim ve sanatı belirli kural-

lar içerisinde icra eder ki bu kurallar toplamı tıp etiği ve ahlakını oluşturur. Yetkin bir hekim hastalığın tanısını ve tedavisini bilir. Ancak insanın bireysel farklılığı, kültür, din, özgürlük, haklar ve sorumluluklar göze alındığında, bilimsel tıp sınırlılıklar içerir(Hastalık yoktur ,hasta vardır ilkesi). Tıp , hiç biri diğerinin aynısı olmayan hastalar, aileler ve toplumlara tıp bilimleri ve teknolojisinin uygulanmasını içerir.

Bireyler, aileler ve toplumlar arası farklılıkların büyük kısmı sadece fizyolojik olmayıp , etikle birlikte sanat ve toplum bilimleri bu farklılıkların tanınması ve dikkate alınması için temel bir rol oynarlar. Etik diğer disiplinlerin sağladığı destekler ve iç görü ile zenginleşir,standartlarını arttırır.

Hekimler için ;neyin etik /ahlaki olduğuna kim karar verir?

Yüzyıllar boyunca tıp mesleği hekimler için davranış standartlarını

belirlemiş ve meslek ahlakı kurallarını yazılı ve sözlü belgelerle belirtmiştir.(Tıbbi Deontoloji,Tıp Ahlakı, Biyoetik vs)

İşte son yıllarda ülkemizde uygulanan ve özü kapitalizmin acımasız koşullarına terk edilen insanlar ve emeği sömürülerek çalıştırılan sağlık emekçileri oluşturmak olan Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın olduğu bir ortam da Tıp Etiği ve Ahlakından söz etmek mümkün olsada ciddi yaralar almıştır.

Neoliberal vahşi kapitalizmin bir tek yaşam ilkesi vardır .Daha fazla yaşamak için; daha fazla sermaye yani artı değer ,daha fazla emek hırsızlığı ve gaspı ,daha fazla etik değerler yıkımı...

Onurlu, etik ve ahlaklı bir yaşamın egemen kılınması umudu ve mücadele azmi ile...

Toprak Saha

Nihayet mağlup olmadan bir hafta tamamladık. Pendikspor bildiğiniz gibi yenilmiyor, Kartalspor orta karar devam ediyor, Maltepespor ise hem hafta içi hem hafta sonu oynadığı maçlarda üst üste aldığı galibiyetlerle kanayan yarasına pansumanını yaptı. Yavaş yavaş daha iyiye gideceğiz vesselam. Bu hafta rahatlayalım biraz, oturun

Pendikspor'un şampiyonluğunu hayal edin mesela veya Kartalspor'un Play-Off'lara kaldığını ve yahut Maltepespor'un ligde kaldığını. Bana kızmayın sakın Maltepeliler, daha bir hafta önceki Maltepespor'un halini size anlatmama gerek yok sanırım. Ama şuna da inanıyorum; Maltepe temsilcisi bir kaç hafta daha galip gelerek bir seri yakalarsa o zaman uza-

nıp Play-Off hayalleri de kurarız hep beraber. Bu hafta Pendikspor'u yine tebrik etmek istiyorum, maşallahları var 10 maçıtır mağlubiyet yüzü görmüyorlar. Nazar değmesin diyelim, nice 10 maçlara diyelim. Bu çocuklar bu oyunun hakkını veriyor, helal olsun. Kartalspor ise her an çıkışa geçecekmiş gibi beklenti içine sokuyor taraftarlarını. Patlayacak Kartalspor,

patladığı anda da tozu dumana kataracak çünkü futbolcu kaliteleri bunu başarmaya müsait. Bu arada dikkatli olun fena bir grip salgını var, siz kendinizi koruyamıyorsanız bile taraftarı olduğunuz takımın futbolcularını koruyun, sebebi malum. Sevgiyle kalın, her gününüz kazanmakla geçsin.

Arjen Barış

ATAŞEHİR'İN SULTANLARI YİNE GALİP: 3-0

Ataşehir Belediyespor Bayan Voleybol Takımı kendi salonunda konuk ettiği Pursaklar Voleybol İhtisas takımını 3-0 yenerek üst üste 4. Galibiyeti aldı. Maçın başlamasıyla oyunu ağırlığını koyan Ataşehir ekibi güçlü rakibini 25-22, 25-22, 25-17 skorlarıyla mağlup etti ve şampiyonluk yarışındaki iddiasını sürdürdü. Şampiyonluğu hedefleyen Ataşehir'in sultanları haftaya deplasmanda Pamukspor Bayan Voleybol Takımı ile karşı karşıya gelecek.

Türkiye 3. Lig 2. Grup Puan Durumu

	Takım	O	G	B	M	A	Y	Puan	AV
1	Düzeyurtspor	13	8	4	1	21	9	28	+12
2	Çorum Belediyespor	13	7	3	3	20	10	24	+10
3	Manavgat Evrensekispor	13	6	5	2	26	17	23	+9
4	Erzurum BBSK	13	6	4	3	17	8	22	+9
5	Elibol Sandıklıspor	13	6	4	3	12	9	22	+3
6	Orhangazispor	13	6	3	4	19	15	21	+4
7	Hacettepe Spor	13	5	5	3	23	12	20	+11
8	Darıca Gençlerbirliği	13	5	5	3	15	9	20	+6
9	Sancaktepe BSK	13	5	5	3	17	15	20	+2
10	Batman Petrolspor	13	6	1	6	20	17	19	+3
11	Bursa Nilüferspor	13	3	7	3	9	14	16	-5
12	68 Yeni Aksarayspor	13	3	6	4	11	18	15	-7
13	Sakaryaspor	13	4	2	7	16	16	14	0
14	Ünyespor	13	3	4	6	12	15	13	-3
15	Balçova Belediyespor	13	3	4	6	12	17	13	-5
16	Maltepespor	13	3	3	7	14	23	12	-9
17	Elazığ Belediyespor	13	2	1	10	6	35	7	-29
18	Çıksalınspor	13	0	6	7	8	19	6	-11

Toplu Sonuçlar

17/11/2013	Balçova Belediyespor	3 - 2	Çıksalınspor
17/11/2013	Sakaryaspor	0 - 1	Orhangazispor
17/11/2013	Bursa Nilüferspor	0 - 2	Maltepespor
17/11/2013	Hacettepe Spor	1 - 1	Darıca Gençlerbirliği
17/11/2013	Sancaktepe BSK	0 - 0	Erzurum BBSK
17/11/2013	Ünyespor	1 - 1	68 Yeni Aksarayspor
17/11/2013	Batman Petrolspor	3 - 3	Manavgat Evrensekispor
17/11/2013	Çorum Belediyespor	2 - 0	Düzeyurtspor
17/11/2013	Elibol Sandıklıspor	1 - 0	Elazığ Belediyespor

Gelecek Hafta Maçları

24/11/2013	Çıksalınspor	vs	Batman Petrolspor
24/11/2013	Darıca Gençlerbirliği	vs	Balçova Belediyespor
24/11/2013	Düzeyurtspor	vs	Elibol Sandıklıspor
24/11/2013	Elazığ Belediyespor	vs	Ünyespor
24/11/2013	Erzurum BBSK	vs	Hacettepe Spor
24/11/2013	Maltepespor	vs	Sakaryaspor
24/11/2013	Manavgat Evrensekispor	vs	Çorum Belediyespor
24/11/2013	Orhangazispor	vs	Sancaktepe BSK
24/11/2013	68 Yeni Aksarayspor	vs	Bursa Nilüferspor

YALISPOR BAYAN VOLEYBOL ÇOK RAHAT: 3-0

Maltepe Yalıspor Bayan voleybol takımı İstanbul 50. Yıl Spor Salonu'nda konuk ettiği Pamukspor Bayan Voleybol Takımı'nı rahat bir mücadeleyle 3-0 yendi. Maltepe temsilcisi ilk seti oyuna fazla ağırlığını koyamadasa 25-16 önde bitirdi. İkinci ve üçüncü sette çok rahat bir oyun ortaya koyan Yalıspor setleri sırasıyla 25-8 ve 25-7 kazanarak mücadeleden 3-0 galip ayrıldı. Yalıspor Bayan Voleybol Takımı haftaya deplasmanda MKE Ankaragücü ekibiyle karşılaşacak.

Maltepespor'un üst üste ikinci zaferi :0 - 2

Geçtiğimiz hafta içi kendi sahasında Ünyespor'u 2-1 ile geçip uzun bir aradan sonra galibiyete kavuşan Maltepespor , Spor Toto 3. Lig 2. Grup'un 13. Hafta maçında deplasmanda Bursa Nilüferspor'u 2-0 mağlup ederek çıkışını devam ettirdi. Yeşil-Kırmızılı ekip mücadeleye istekli başladı ve 14. dakikada Semih'in ayağından bulduğu gol ile 1-0 öne geçti. İlk yarı böyle tamamlanırken ikinci yarıya da dengeli başlayan ve rakibine pozisyon vermeyen Maltepespor 76. dakikada Ethem'in attığı golle skoru 2-0'a taşıdı. Bu dakikadan itibaren oyunu rölatiye alan Maltepespor karşılaşmayı 2-0 galip bitirirken, Bursa Nilüferspor 89. Dakikada Caner gördüğü kırmızı kartla mücadeleyi 10 kişi tamamladı. Maltespor haftaya kendi sahasında Sakaryaspor'u konuk edecek.

Bursa Nilüferspor: 0 –Maltepespor: 2

Stat: Nilüfer

Hakemler: Yakup Bakır, Hüseyin Otyakmaz, Emrah Altınsoy

Bursa Nilüferspor: Bahadır, Kıvanç (Dk.58 Ömer), Mahmut, Ramazan, Caner, Fahri, Serhat (Dk.34Sadık), Mert (Dk.85 Deniz), Mehmet, Ufuk, Onur

Maltepespor: Gürcan, Bülent, Kadir, Serhat, Semih (Dk.46 Ethem), Ömer, Gani (Dk.60 Mert), Enes (Dk.85 Mustafa), Çağlar, Muzaffer, İskender

Goller: Dk.14 Semih, Dk.76 Ethem (Maltepespor)

Sarı kartlar: Dk.76 Onur (Bursa Nilüferspor) – Dk.62 İskender (Maltepespor)

Kırmızı kart: Dk.89 Caner (Bursa Nilüferspor)

Pendikspor hız kesti: 1-1



Süper Toto 2. Lig Beyaz grupta şampiyonluk mücadelesi veren Pendikspor deplasmanda Gümüşhanesporla 1-1 beraber kalarak puanını 21'e yükseltti ve ligde kendisine 5. sırada yer buldu. Karşılaşmanın ilk yarısı karşılıklı ataklarla geçilirken

iki takımda gol yollarında fazla etkili olamayınca devre golsüz beraberlikle bitti. İkinci yarıya her iki takımda daha istekli başladı. İkinci yarının hemen başında Gümüşhanespor Yılmaz Can'ın ayağından bulduğu golle 1-0 öne geçti. Bu golle mağlup duruma

düşen Pendikspor'un teknik direktörü Mehmet Alpaslan 56. dakikada Anıl'ı oyuna dahil etti ve 2 dakika sonra Anıl'ın golüyle Pendikspor skoru 1-1'e taşıdı. Karşılaşmadan başka gol çıkmayınca iki takımda 1 puana razı oldu. Üst üste 10 maç mağlubiyet

yüzü görmeyen Pendikspor haftaya kendi sahasında Tokatspor'u ağırlayacak.

Gümüşhanespor: 1- Pendikspor: 1

Stat: Gümüşhane Yenişehir

Hakemler: Metin Çarık, Ata Bayraktar, Nurettin Taşkesen

Gümüşhanespor: Oğuz, Koray, Rıdvan (Dk.73 Tekin), Selçuk, Taner, Ali, Yılmaz, Berkay, Gökhan, Fırat, Bilal (Dk.85 Ali)

Pendikspor: Yakup, Hakan, Osman (Dk.56 Anıl), Salih, Abdullah, Oğuz, Umut (Dk.90 Vedat), Caner, Eser, Azimet, Arif (Dk.83 Cemal)

Goller: Dk.47 Yılmaz Can (Gümüşhanespor) - Dk. 58 (Pendikspor)

Türkiye 2. Lig Beyaz Grup Puan Durumu

	Takım	O	G	B	M	A	Y	Puan	AV
1	Hatayspor	12	8	2	2	21	11	26	+10
2	Yeni Malatyaspor	12	7	4	1	23	11	25	+12
3	İnegölspor	12	6	4	2	16	9	22	+7
4	Göztepe	12	6	4	2	15	8	22	+7
5	Pendikspor	12	5	6	1	18	10	21	+8
6	Turgutluspor	12	3	7	2	13	12	16	+1
7	Gümüşhanespor	12	4	4	4	9	10	16	-1
8	Tokatspor	12	4	3	5	15	16	15	-1
9	Gaziosmanpaşa	12	4	3	5	14	17	15	-3
10	Giresunspor	12	3	5	4	15	13	14	+2
11	Kartalspor	12	3	4	5	11	13	13	-2
12	Aydınspor 1923	12	3	4	5	12	15	13	-3
13	Kırklarelispor	12	3	4	5	11	16	13	-5
14	Sarıyer	12	1	9	2	10	10	12	0
15	Çankırıspor	12	2	6	4	7	13	12	-6
16	Anadolu Selçukluspor	12	2	4	6	8	13	10	-5
17	Dardanelspor	12	1	6	5	8	16	9	-8
18	Tarsus İdman Yurdu	12	1	5	6	8	18	8	-10

Toplu Sonuçlar

17/11/2013	Tokatspor	1 - 2	Göztepe
17/11/2013	Kartalspor	1 - 1	İnegölspor
17/11/2013	Sarıyer	1 - 1	Turgutluspor
17/11/2013	Giresunspor	3 - 3	Gaziosmanpaşa
17/11/2013	Gümüşhanespor	1 - 1	Pendikspor
17/11/2013	Çankırıspor	1 - 1	Dardanelspor
17/11/2013	Aydınspor 1923	3 - 1	Kırklarelispor
17/11/2013	Yeni Malatyaspor	2 - 1	Anadolu Selçukluspor
17/11/2013	Hatayspor	3 - 0	Tarsus İdman Yurdu

Gelecek Hafta Maçları

24/11/2013	Anadolu Selçukluspor	vs	Çankırıspor
24/11/2013	Dardanelspor	vs	Kartalspor
24/11/2013	Gaziosmanpaşa	vs	Sarıyer
24/11/2013	Göztepe	vs	Aydınspor 1923
24/11/2013	Hatayspor	vs	Yeni Malatyaspor
24/11/2013	İnegölspor	vs	Giresunspor
24/11/2013	Pendikspor	vs	Tokatspor
24/11/2013	Tarsus İdman Yurdu	vs	Kırklarelispor
24/11/2013	Turgutluspor	vs	Gümüşhanespor

Kartalspor berabere: 1-1



Spor toto 2. Lig Beyaz Grup 12. Hafta maçında sahasında ligin güçlü ekiplerinden İnegölspor'u konuk eden Kartalspor etkili bir oyun ortaya koymasına ve 1-0 öne geçmesine rağmen sahadan 1-1 beraberlikle ayrıldı. Maçın başlamasıyla birlikte rakibine üstünlük kuran ve oyunun hakimiyetini ele geçiren Kartalspor aradığı golü ilk yarının son dakikasında Emrah'ın kafa vuruşuyla buldu ve devre 1-0 Kartalspor üstünlüğüyle sona erdi. İkinci yarıya da baskılı başlayan Kartalspor 54. dakikada kade me ve kaleci hatasıyla kalesinde golü gördü, 1-1. İlerleyen dakikalarda yakaladığı pozisyonları gole çeviremeyen Kartal ekibi evinde 2 puan bırakmış oldu ve ligde 11. sırada yer buldu. Kartalspor haftaya deplasmanda Dardanelspor ile karşı karşıya gelecek.

Kartalspor: 1-İnegölspor: 1

Stat: Kartal

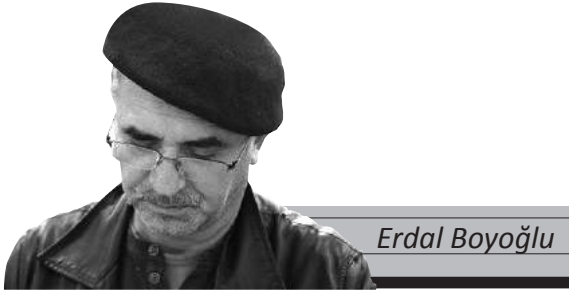
Hakemler: Erbay Aldemir, Erdiñ Kırıcı, Kamil Çetin

Kartalspor: Osman, Zafer, Emrah, Burak Göksel (Dk.79 Uğur), Mesut (Dk.90 Savaş), Ramiz, Fırat, Mert, Azad, Ethem, Burak Akdiş

İnegölspor: Ali, Kemal, Ercan, Bilal, Raif, Berkay, İlker, Mustafa, Cem (Dk.46 Gökhan Güleç), Çağdaş (Dk.88 Samet), Eray (Dk.51 Mehmet)

Goller: Dk.45 Emrah (Kartalspor), Dk.54 Mehmet (İnegölspor)

Sarı kartlar: Dk.66 Mustafa, Dk.87 Ercan, Dk.89 Berkay (İnegölspor) - Dk.90+4 Zafer (Kartalspor)



Erdal Boyoğlu

FARKLILIĞIN ZENGİNLİĞİ OLAN ŞEHİR;

VIYANA



Neden Viyana

Opera'sıyla, Tiyatro'larıyla, Sanat merkezleri, yazarları, Bestecileri, Şarapları, Sokak kahveleriyle Avrupa'nın başkenti Viyana; geçmişi bugünle, bugünü ise geleceğiyle buluşturan şehir. Yerleşim ve yönetim biçimiyle özel statüye sahip başkenttir.

Tarihsel dokusunu korumada büyük önem gösteren Viyana'nın bir başka özelliği de Tuna nehrinin kentin tam ortasında geçiyor olması. Viyana'nın olmazsa olmazı, Tuna Nehri, Opera, Müzik, Tiyatro ve diğer sanatsal ve kültürel aktivitelerin olması Viyana'dan esen güzel bir Mozaiktir. Viyana sokaklarını arşınlayanlar, mağazaları, heykelleri, loş ve dar geçitlerin, parkların, ayrı ayrı kültür soludugunu hisseder.

Dolayısıyla Viyana'nın gerçek sahiplerinin sanatçılar, düşünürler olduğuna inanılmaktadır biraz da.

Viyana'nın akşam saatleri, bir başka canlılığa tanıktır. Opera ve Tiyatro çıkışları, sinemalar, şarap mahsenleri, sokak kahveleri, sanat merkezleri ve çok yoğun turistler diğer Avrupa şehirlerinden pek fazla olmayan bu özelliği şehrin atmosferini ve güvenliğini bir başka açıdan gösteren başarısıdır. Caddeleri temiz ve düzenli, şehir hizmetlerinden kaynaklanan her türlü sıkıntıya müdahale edilmesi de diğer bir ayrıcalığıdır.

Micael Haupl hem Viyana Belediye Başkanı hemde Viyana Eyalet Başbakanı olarak görev yapmaktadır. Gençlik ve aile, sosyal refah, eğitim, gençliğin okul dışı aktiviteleri,, spor

ofisleri, haberleşme servisleri, okul yönetimleri gibi alanlarda hizmet veren birimlerin sorumluluğunu da yapıyor.

Ayrıca kentsel kalkınma ve planlama, kent dizayını, bölge planlaması alanlarında sorumluluk taşıyor. Viyana Belediyesi ve Eyaleti, sağlık yatırımlarına büyük ağırlık veriyor. Çevrenin korunmasını titizlikle önemsiyor. Tüm bu yatırımları belediye hizmetlerinin kaynaklarını kendi içinde oluşturduğu bütçeden karşılıyor.

Viyana şehir yönetiminin üzerinde durduğu bir başka durum da ırkçılık ve yabancı düşmanlığı sorunudur. Viyana halkının etnik kökeni, farklı olduğu gibi başka ülkelerden gelen göçmenlerle daha hoşgörülü diyaloglar geliştirmektedir. Diyalog yoluyla yakınlaşmayı sağlamak için ırkçılığa meydan vermemek için çeşitli çalışmaları öngören faaliyetler yapılmaktadır. Örneğin göçmenlerin kendilerini ifade etmelerine olanak sunarak kaynaşmayı sağlamaktadır. ırkçılığa karşı çeşitli dallarda faaliyet sürdüren kurumlar vardır.

Viyana Belediyesinin önemsedığı bir başka proje ise ,“Tarihin evi“ uygulamasıdır. ,Bir daha asla , Faşizmi hiç bir zaman unutma, mottoları Viyana sokaklarına ayrıca bir güzellik katıyor. Viyana Belediye'si, bu düşüncüyü hem kitlelere mal etmek hemde onlarla paylaşmak istiyor.

Viyana'da, ırkçılığın yabancı düşmanlığının, aşırı sağcıların gelişmesi demek, çatışmaların ve savaşların kaçınılmaz bir son olacağına çok yakından bilen bir şehirdir. Viyana Bele-

diyesini Sosyal Demokrat Parti (SPÖ) ile Yeşiller Partisi (Die Grüne) birlikte yönetiyor. Viyana Eyaleti ulaştırma bakanı, ve belediye başkan yardımcısı Yeşiller partisinden Yunan asıllı Maria Vassilakau'dır. (Eyalet meclisi ,Belediye yönetimi 100 kişiden oluşmaktadır.

SPÖ, 51...., ÖVP 29.... Yeşiller 13.... FPÖ Sandelye sayısı var.) Viyana Eyalet meclisinde Yeşillerden Şenol Akkılıç milletvekilidir. 29 eylül seçimlerinden sonra Parlenmto'ya seçilen Nurten Yılmaz yerine Spö tarafından atama ile Şafak Akçay Eyalet Milletvekili oldu.

Viyanalılar, göçmenleri kendisine hem yakın buldular hemde kültürel ve sanatsal çalışmalarına dahil ettiler. Ama daha çok insanların birbirlerini denk görüp görmedikleri ve eşit haklara sahip ortaklar, meslektaşlar , komşular olarak kabul edip etmedikleri üzerine bir takım kurumlar tarafından tartışılır hale getirildi. farklılıkların zenginliği üzerinden yakınlaşmalar için adımlar atıldı. Tabii ki bu kabul daha eksiktir. Ama atılan adımlar umut vermektedir.

Bu sorunun bir diğer ayağı ise göçmenlerdir. Göçmenler arasında da başkalarına saygısızca davranan göçmenlerin Sokakta, Tramvay'da, Metro'da sesli ve küfürlü konuşarak tepki toplamaktadır, eğlence yerlerinde şiddet yanlısı tutum sergilemeleri, bu mekenlere sokulmamalarını beraberinde getiriyor. Kendisi dışındaki kültürlerle tahammülsüz olan göçmenlerin varlığı kendisini çokca hissettirmektedir. Avusturyalı kadınlara karşı etik olmayan sözlü ve fiziki saldırılar göçmenler için olumsuz düşüncüler geliştirmektedir.

Şiddete, ırkçı saldırılara, aşağılanmaya maruz kalanlara yönelik çözüm

arayışları Belediye Meclisi (Başkan) tarafından sunulur.Belediye'nin çalışmaları arasında halkın kışkırtılmasına karşı önleyici faaliyetler geliştirmeyi temel olarak ırkçılığa karşı önemli çalışmalar yapmaktadır. Bu konuda göçmen derneklerinin fikirlerinede başvurulmaktadır. Kültür bölümünde göçmenlerin kültürel ve sanatsal aktivitelerini yapmaları için ayrılan bütçe 10 milyon eurodur.

Stephans dom kilisesi, binli yılların başında inşa ediliyor. Viyana'nın en önemli katedrali'dir. Yüksekliği 137 metre. Milyonlarca insan bu kilisiyeyi ziyarete geliyorlar.

Kısacası viyana'da ,Sanat, insandır. İnsana dair olan herşeydir. Viyanaya dünyanın bir çok ülkesinden insanlar Oper'e'ya, Tiyatro'ya ve sant merkezlerini görmeye geliyorlar.Viyanalı, kültür ve sanatın evrensel bir boyut kazanmasına özel çaba sarfediyor. Viyana ve Aşağı Avusturya, göçmen artışında başı çekiyor. Doğum oranları dikkate alındığında 2001 senesinden bu yana gerçekleşen nüfus artışı göçten kaynaklanmaktadır. Avusturya'nın 9 Eyaleti var. Eyaletler arasında en geç nüfusun Viyana olduğu bilinmektedir. Eyaletlerde göçmen milletvekilleri var. Avusturya Parlementosunda 3 türkiye kökenli kadın milletvekili var. 29 Eylül 2013'de yapılan seçimlerde Nurten Yılmaz SPÖ, Alev Korun ve Aygül Berivan Aslan Yeşiller'den ulusal parlamentoda milletvekili seçildiler.

Avusturyanın nüfusu 8, 42 milyondur. Nüfusta küçük de olsa bir artma sözkonusu.

Türkiye, Avusturya ya vize uygulamaktadır.Tuna nehri, tuna nehri, savaş yolu , bol sulu nehir, her dönem kültür yaşar, her dönem kan ve gözyaşı akar.

İçinizdeki Asi Kuşu Serbest Bırakın



BENİM
AÇIMDAN
Ebru TULGAR

Ali Poyrazoğlu, “Asi Kuş” isimli tek kişilik oyununu sergiliyor uzun süredir. Aslında oyundan çok, bir stand-up gösterisi bu. Ali Poyrazoğlu’nu severim, ancak uzun yıllar olmuştur sahnede izlemeyeli. Artık salt tiyatroculuktan başka işler de yapıyor. Özel sektörde, üniversitelerde dersler veriyor, ki o derslerde anlattıkları “Asi Kuş”un ana hatlarını oluşturuyor zaten. Georges Bizet’in Carmen operasından bir yansımayla açılıyor perde. Carmen, “Aşk asi bir kuştur, onu kimse evcilleştiremez” diyormuş şarkısında. Carmen ile başlayıp, bir hayat dersine, suratlara tutulmuş bir aynaya dönüşüyor oyun zaman içinde.

İçimize, ruhumuza dokunan, kendi hayatlarımıza farklı bir gözle bakmamızı teşvik eden bir gösteri “Asi Kuş”. Farklılaş, kendini çeşitlendir, diyor Poyrazoğlu. Doktorsan resim yap, mimarsan bir enstrüman çalmayı dene. Hepimiz; iyi, başarılı olduğumuzu düşündüğümüz alanda kendimizi iyi hissederiz. Herkesin bir bahçesi vardır,

çitin ardına geçmekten ürker. Oysa her yeni deneyim bize yeni bir şeyler katar. İnsan tecrübeleriyle olgunlaşır, büyür. Farklı şeylerle uğraşmak, merak ettiklerimizin, ilgi duyduklarımızın peşinden gitmek bizi daha yükseklerle çıkartır.

Özgürlüklerinin farkına var, sonuna kadar kullan onları. Özgür bırak kendini, içindeki asi kuşu! Kadınlığının, öğrenciliğinin, cinsel kimliğinin, inançlarının, dilinin, dininin keyfine var. Gerçekten yapabiliyor muyuz bunu? O kadar özgür hissediyor muyuz kendimizi? O kadar çok etken var ki çevrede bizi kısıtlayan, çepeçevre sarıp elimizi kolumuzu bağlayan. Bu yüzden ayakta alkışlanmalı özgürlükler için verilen her mücadele.

Sorunlara ya da sorunsuzmuş gibi gözüken mevcut duruma farklı bir gözle bak. Kafadaki kutunun dışına çık. Her zaman yaptığın gibi yapma artık bazı şeyleri. Başka türlü pişir yemeğini, farklı bir gözle bak dükkanına, değişik bir yol dene kendini patro-

na göstermek için. Belki de çocuğun inatçılığında ya da tembelliğinde değil de, senin ona yaklaşımındadır sorun. Hayatın rutinine o kadar kaptırıyoruz ki kendimizi, artık gözü kapalı yaşıyoruz birbirinin tıpkısı günleri peşi sıra. O kadar acelemiz var ki her şey için “acaba başka türlü olabilir mi” diye bakmıyoruz hiçbir şeye, bakamıyoruz. Bir de mahalle baskısı var tabii. Her şeyin bize göre doğrusu olduğu gibi, bir de başkalarına göre doğrusu var. İkisi örtüşürse ne ala. Sistem insanı otomatikleştiriyor, kanıksıyoruz yaşadığımız rutini. Düşse kalka öğrenir çocuk yürümeyi oysa. Biz de hatalarla buluruz, bulmalıyız doğruyu, daha iyiyi. “Ben hatalarımın üniversitesinden mezun oldum” diyor Ali Poyrazoğlu. Hepimiz öyleyiz aslında. Önemli olan hata yapınca durup düşünebilmek, ders çıkarabilmek. Bunu yapabilirsek her hatamızda, bitirme tezleriyle dolu olurdu hepimizin yaşamı.

Ali Poyrazoğlu’nun kendi hayatından yansımalarla, anılarla dolu oyun.



Aziz Nesin’in ısrarları sonucunda kendi tiyatrosunu kurması, ilk oyunu o us-taya yazdırması, İstanbul’un ilk kaba-re mekanı Yeşil’i Tepebaşı’nda açması, Zeki Müren anıları... Bu bağlamda 40 yaş üstü seyirci ile daha iyi örtüşüyor oyun. Daha güzel canlanıyor zihninizde anlatılan o anılar, o dönemin güzellikleri. Sanki eski bir dostla sohbet ediyormuş gibi hissediyor insan. Sonra da hep bir ağızdan güzel bir Zeki Müren şarkısı söylüyor bütün salon. Ha unutmadan, kafasındaki mavi tüylü şapka da Ali Koç’un hediyesiymiş, pek de yakışmış gösterinin ruhuna...



24 KASIM ÖĞRETMENLER GÜNÜNÜZ KUTLU OLSUN!

Battal İLGEZDİ | Ataşehir Belediye Başkanı



Dünyanın her tarafında öğretmenler, insan toplumunun en özverili ve saygıdeğer unsurlarıdır.

H. Öztürk

“Aşk, yaşamı; cinayet, ölümü sıradanlıktan kurtarır.”

AHMET ÜMİT BEYOĞLU'NUN EN GÜZEL ABİSİ



TÜYAP İstanbul Kitap Fuarı Everest Yayınları Standı İmza Günleri:

09.11.2013, Cumartesi
Saat: 16:00 – 19:00

10.11.2013, Pazar
Saat: 16:00 – 19:00

KİTAP SATILAN HER YERDE!

2. BASKI TOPLAM: 150.000 ADET

www.everestyayinlari.com | info@everestyayinlari.com | facebook.com/everestyayinlari | twitter.com/everestkitap

S Everest Yayınları